

# Τὸ βουργαρέλι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Χρόνος 34ος - Γραφεία: Φειδίου 18, 106 78 Αθήνα - Τηλ. - Fax: 210 38.25.652 - www.vourgarelinet.gr - Αριθμός Φύλλου 227 - Ιούλιος, Αύγουστος, Σεπτέμβριος 2011

Γράφει η Μαίρη Στεφάνου

Και ξαφνικά, φέτος το καλοκαίρι, ολόκληρη η πλατεία ζωντάνεψε! Η δυτική της πλευρά που για μια δεκαετία ήταν σκοτεινή και εγκαταλειμμένη φωτίστηκε και γέμισε κόσμος! Αιτία, η απόφαση του Συλλόγου μας να αποκαταστήσει το κατεστραμμένο βακούφικο\* και να λειτουργήσει εκεί η Έκθεση Βιβλίου που διοργανώνει κάθε Αύγουστο στο Βουργαρέλι. Τις εργασίες ανέλαβε να δρομολογήσει και να συντονίσει ο Βασίλης Σούσος που ως συνταξιούχος πλέον δάσκαλος αφιερώνει αρκετό χρόνο στο χωριό και σε δραστηριότητες κοινής ωφέλειας.... Βρήκε μαστόρους, μαραγκούς, μπουγιατζήδες αλλά και με προσωπική του εργασία κατάφερε στις αρχές Αυγούστου να είναι έτοιμο σαν καινούριο! Να θυμίσουμε ότι το κτίριο ανήκει στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου και έχει παραχωρηθεί στο Σύλλογο Βουργαρελιωτών Αττικής για χρήσεις πολιτιστικού ενδιαφέροντος.

Τα βιβλία, όπως κάθε καλοκαίρι, βρήκαν το δρόμο τους για την πλατεία, στην άλλη άκρη αυτή τη φορά, στολίστηκαν κι απλώθηκαν

## ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΩΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ... ... με αφορμή την Έκθεση Βιβλίου



1965 και όλοι χορεύουν γιάνγκα!

και περίμεναν τους πιστούς τους φίλους. Κι αλήθεια δε χάθηκε κανείς, όλοι βρήκαν το καινούριο στέκι τους υπό την σκέπη του Αι Νικόλα και τη σκιά του αιωνόβιου πλάτανου.... Είχαν όμως και μια άλλη ξεχωριστή συντροφιά! Μορφές από χρόνια περασμένα, σχολιαρόπαιδα και βασανισμένες μάνες, σελιγκάδες με τις γκλίτσες και τα κοπάδια



Μικροί βιβλιόφιλοι στην έκθεση βιβλίου.

στα βουνά, πραγματευτάδες στις Γιαννιώτικες αγορές, βουνά ανταριασμένα και τόσα άλλα πολύτιμα που μας άφησε ο σπουδαίος Κώστας Μπαλάφας μέσα στις σπάνιες φωτογραφίες του. Καλή συγκυρία, οι απόγονοι του Νίκου Τενέζου με τις δωρεές τους μας εξασφάλισαν το στοιχειώδη εξοπλισμό με

γραφείο, βιβλιοθήκη, καρέκλες και φυγείο για τις πρώτες ανάγκες λειτουργίας.

Το στρογγυλό πεζούλι του πλάτανου έγινε σημείο συνάντησης για βιβλιόφιλους και μη που αναζητούσαν μεσημεριανή δροσιά και παρέα αλλά και βραδινή ησυχία όταν τα μικρά ποδηλατάκια και οι έφηβοι μπαλαδόροι αποσύρονταν. Εδώ έκαναν στάση όμως και όσοι πιστοί κατηφόριζαν από τα σκαλιά της εκκλησίας μετά τις παρακλήσεις για λίγη δειλινή συντροφιά και κουβεντούλα.

Και σε όλα τούτα ήρθαν κι έψαχναν χώρο και τελικά θρονιάστηκαν για τα καλά ένα σωρό αναμνήσεις. Όχι μόνο οι δικές μου αλλά και των περισσότερων συγχωριανών μας που περνούσαν από κει. Άλλος παράγγελε ούζο με μεζέ (την περιζήτητη βραστή πατάτα), άλλος έψαχνε τέταρτον για δηλωτή, άλλος άκουγε τον Μπιθικώστη και το μπουζούκι του Χιώτη από τα μικρά δισκάκια, άλλος δεν έβρισκε καρέκλα για να παραγγείλει το διάφανο και τραγανό γλυκό καρπούζι, α να κι ο κυρ Αντώνης που θέλει να δηλώσει στο γραμματέα τις ζημιές για την αποζημίωση του ΟΓΑ!!!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

## ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ - 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2011

Για δεύτερη χρονιά φέτος έγινε απλά και λιτά όπως ταιριάζει σ αυτή την περίπτωση η εκδήλωση «Αναβίωση ιστορικής μνήμης»- Έναρξη επανάστασης στα Τζουμέρκα το 1821 την Κυριακή 24 Ιουλίου 2011. Συνδιοργανωτές ο τοπικός Πολιτιστικός Σύλλογος, ο Σύλλογος Βουργαρελιωτών Αττικής, η Ένωση Συλλόγων του Δήμου Αθαμανίας και ο Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων.

Η προετοιμασία από τον τοπικό Σύλλογο άσπογη, όσον αφορά την οργάνωση, την τακτοποίηση του χώρου με την ιδιαίτερη συμβολή του τοπικού προέδρου κου Κώστα Κατσάνου. Συγκινητική επίσης η συμμετοχή των γυναικών του χωριού στην Παρασκευή και προσφορά των παραδοσιακών εδεσμάτων ( πίτες κλπ). Η Κυριακή μας βρήκε πανέτοιμους.

Και αρχίζει η εκδήλωση. Μετά τη θεία λειτουργία και τη Δοξολογία έγινε κατάθεση στεφάνων από όλους τους φορείς και τις αρχές με τελετάρχη την κα Ντίνα Μπαλατσούκα, αντιπρόεδρο του τοπικού συλλόγου και στη συνέχεια στο χώρο της βρύσης κάτω από τα αιωνόβια πλατάνια πραγματοποιήθηκε το υπόλοιπο πρόγραμμα. Τελετάρχη εδώ η κα Σαββούλα Κολιούλη, ταμίας του συλλόγου μας. Στην αρχή ένα κλέφτικο τραγούδι από το Χρήστο Πανάγο και την ορχήστρα του έδωσε τον τόνο και την ατμόσφαιρα. Ακολούθησε η ομιλία της υπογράφουσας, απαγγελίες ποιημάτων από την Ντίνα Μπαλατσούκα που αναφερόταν στους Κουτελιδά και Μπακόλα και συνοδευόταν από τα αντίστοιχα κλέφτικα τραγούδια της ορχήστρας. Αξιοθαύμαστη και ιδιαίτερα οργανωμένη η παρουσία του χορευτικού του χωριού

Λουκία Αντωνίου

## ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Η οικονομική κρίση που βιώνουμε ως χώρα και ως λαός δεν ήταν δυνατόν να μην πλήξει και την εφημερίδα μας. Μετά το μεσοπρόθεσμο του Ιουνίου ο ΕΛΤΑ κατάργησε τη μερική ατέλεια στην αποστολή των εντύπων των Συλλόγων. Μέχρι τώρα ο Σύλλογός μας με ομόφωνη απόφαση έστελνε την εφημερίδα σε όλους τους χωριανούς μας ανεξάρτητα αν πλήρωναν η όχι τη συνδρομή. Το παρόν φύλλο είναι το τελευταίο που αποστέλλεται με τον ίδιο τρόπο.

Δυστυχώς είμαστε υποχρεωμένοι λόγω της υπερβολικής επιβάρυνσης στην αποστολή, από το επόμενο φύλλο η εφημερίδα να αποστέλλεται μόνο σε όσους πληρώνουν τη συνδρομή τους. Λυπούμαστε που αλλάζουμε μια απόφαση χρόνων και παίρνουμε αυτό το μέτρο, αλλά τα οικονομικά του Συλλόγου δεν επιτρέπουν τη συνέχιση αυτής της τακτικής.

## ΕΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ «ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ»

**Μεγάλη επιτυχία σημείωσαν και φέτος όλες οι εκδηλώσεις που έκανε η Ένωση με τη συμμετοχή των μελών της, Συλλόγων και Αδελφοτήτων, τον Αύγουστο, στον πρώην Δήμο Αθαμανίας.**

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν στις 6 Αυγούστου 2011 με την Αθαμάνιο Διαδρομή « Δρόμοι του Βασιλιά Αθάμαντα». Για Τρίτη συνεχή χρονιά οι αθλητές έτρεξαν στην όμορφη αυτή διαδρομή ,που ξεκίνησε από την πλατεία Αθαμανίου και τελείωσε στην πλατεία Τετρακώμου . Απόσταση 12 και πλέον χιλιομέτρων .

Εκατό περίπου αθλητές από όλη την Ελλάδα έλαβαν μέρος ,μεταξύ αυτών και ο πρωταθλητής Ελλάδας στα 5.000 μ., Κων/νος Τουσιάς .

Πολλοί όμως ήταν και οι περιπατητές που τερμάτισαν περπατώντας την απόσταση αυτή. Ξεπέρασαν τα πενήντα άτομα.

Στον αγώνα αυτόν συμμετείχαν και μικρότερα παιδιά που μαζεύθηκαν πριν ακόμη ξεκινήσει ο αγώνας των μεγάλων, στην πλατεία του Τετρακώμου και αγωνίστηκαν εκεί σε μικρότερες διαδρομές.

Την οργάνωση όλων των διαδρομών είχαν αναλάβει οι Σύλλογοι Αθαμανίου και Τετρακώμου, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν επάξια από τον κ.Ηλία Γεωργιάδη ,εκ μέρους του Συλλόγου Αθαμανιωτών και από τον κ. Κων/νο Κοτσιάνη εκ μέρους του Συλλόγου των Τετρακωμιτών. Έμπειροι και οι δυο στις αθλητικές εκδηλώσεις οργάνωσαν τις διαδρομές αυτές ,χωρίς να παρατηρηθεί κανένα έλλειμμα ,κανένα κενό, ούτε όταν οι αθλητές ξεκίνησαν από την πλατεία του Αθαμανίου, ούτε κατά τη διαδρομή ,ούτε όταν τερμάτισαν στην πλατεία του Τετρακώμου.

Εστησαν μια πολυπληθή γραμματεία από νέα παιδιά στην πλατεία του Αθαμανίου και έτσι η καταχώρηση των αθλητών σε ομάδες ήταν πολύ εύκολη. Όπως εύκολη ήταν και η απονομή των βραβείων ,που έγινε στο Τετράκωμο.

Κάθε χρόνο η διαδρομή αυτή φέρνει και περισσότερο κόσμο στα μέρη μας. Αρχίζουν να τη γνωρίζουν περισσότεροι αθλητές. Και αυτό οφείλεται επίσης στους κ.κ. Ηλία Γεωργιάδη και Κων/νο Κοτσιάνη που κάνουν την ανάλογη διαφήμιση, ιδιαίτερα σε ηλεκτρονική μορφή.

Το σύνθημα της έναρξης του αγώνα το έδωσε με «τουφεκιά» που έριξε ο Αντιπύραρχος και Διοικητής της Π.Υ Αμφιλοχίας και πρόεδρος της Αδελφότητας Κεντρικού « Η ΝΗΣΙΣΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ» κ. Δημοσθένης Αναγνωστάκης.

Γέμισε η πλατεία του Αθαμανίου με άτομα κάθε ηλικίας. Άλλοι ήταν εκεί για να τρέξουν και άλλοι για να θαυμάσουν τους αθλητές.

Περισσότερος όμως κόσμος είχε μαζευθεί από νωρίς στην κεντρική πλατεία του Τετρακώμου για να ιδεί τους αθλητές να τερματίζουν.

Πολλοί ήταν και αυτοί που παρακολούθησαν από κοντά τους αθλητές να τρέχουν σε όλη τη διαδρομή, με τα αυτοκίνητά τους βέβαια ή και με ποδήλατα .

Οι αθλητές ένας- ένας , τρέχοντας και χαμογελαστοί , κατέφθαναν στην πλατεία και καταχειροκροτούνταν από όλους τους παρευρισκόμενους. Είναι αυτοί που θα γυρίσουν στην πόλη τους ,στο χωριό τους και θα μιλήσουν για τα όμορφα Τζουμέρκα. Είναι αυτοί που υποσχέθηκαν να ξανάρθουν και μάλιστα όχι μόνοι τους, αλλά και με άλλους αθλητές των συλλόγων τους.

Η αρχή έγινε πριν από δυο χρόνια και από ότι φαίνεται η Αθαμάνιος διαδρομή έγινε θεσμός. Θα γίνεται κάθε χρόνο και σίγουρα θα προσελκύει περισσότερο κόσμο κάθε φορά. Αυτός άλλωστε ήταν και ο στόχος της Ένωσης όταν ξεκίνησε τη διαδρομή αυτή.

Από τις 7 μέχρι τις 13 Αυγούστου δόθηκαν για Τρίτη συνεχή χρονιά μαθήματα ζωγραφικής και πηλού από τη ζωγράφο κ. Κατερίνα Πειρουνίδου, στο Βουργαρέλι, στην αίθουσα δημιουργικής απασχόλησης παιδιού . Τα μαθήματα αυτά τα παρακολούθησαν πολλά παιδιά από όλο τα διαμερίσματα του πρώην Δήμου Αθαμανίας.

Στις 14 Αυγούστου έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης με τις δημιουργίες των παιδιών .Στην έκθεση παραβρέθηκαν πολύς κόσμος και δημοτικοί σύμβουλοι από την περιφέρεια του πρώην Δήμου Αθαμανίας. Μεταξύ των άλλων και ο γνωστός ζωγράφος κ. Βασίλειος Σταύρου ,που με μεγάλη προσοχή παρατηρούσε όλα τα έργα των παιδιών, και έδειχνε φανερά ικανοποιημένος και από τα έργα που έβλεπε ,αλλά και από όλη την προσπάθεια που γίνεται σε αυτόν το τομέα από την Ένωση.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

Δείτε την ιστοσελίδα μας στο Internet, στη διεύθυνση: [www.vourgarelinet.gr](http://www.vourgarelinet.gr)  
Επικοινωνήστε μαζί μας ηλεκτρονικά στη διεύθυνση: [sylogos@vourgarelinet.gr](mailto:sylogos@vourgarelinet.gr)

Το Βουργαρέλι είναι ο γενέθλιος τόπος, που μας εμπνέει και μας δίνει δύναμη στην καθημερινότητά μας.

## Κοινωνικά

### ΓΑΜΟΙ

- Ο **Θωμάς Πλεύρης** και η **Παναγιώτα Κούρτη** παντρεύτηκαν στο Βουργαρέλι.  
- Η **Κατερίνα Σόφη** και ο **Κώστας Χαΐδος** παντρεύτηκαν στο Βουργαρέλι.  
- Η **Τζοβάννα Τσιώρη** και ο **Γιώργος Μπόσμος** παντρεύτηκαν στο Βουργαρέλι.  
- Η **Αριάδνη Στέργιου** και ο **Βαγγέλης Τσοπάνος** παντρεύτηκαν στο Βουργαρέλι.  
- Η **Μαρίνα Τυρολόγου** και ο **Δημήτρης Χάνδρας** παντρεύτηκαν στο Βουργαρέλι.

Ευχόμαστε βίον ανθόσπартον!

### ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η **Ελένη Στέργιου** και ο **Φώτης Κυριαζόπουλος** βάπτισαν την κορούλα τους και την ονόμασαν **Δανάη**.  
- Ο **Λάμπρος Μπακάλης** και η **Χρυσούλα Μιτέλα** βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν **Άγγελο**.  
- Ο **Βασίλης Νάκος** και η **Γεωργία Κατέρου** βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν **Χρυσοβαλάντη**.  
- Ο **Αλκιβιάδης Κατσάνος** και η **Κατερίνα Κολοκύθα** βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν **Άγγελο**.  
Να τους ζήσουν τα νεοφύτιστα!

### ΘΑΝΑΤΟΙ

- Απεβίωσε στις 2/8/2011 και κηδεύτηκε στο Βουργαρέλι η **Ουρανία Κολιούλη** σε ηλικία 86 ετών.  
- Απεβίωσε στις 6/8/2011 στην Άρτα και κηδεύτηκε στο Βουργαρέλι ο **Απόστολος Τζόκας** σε ηλικία 75 ετών.  
- Απεβίωσε στις 23/8/2011 στα Γιάννενα και κηδεύτηκε στο Παλαιοκάτουνο ο **Δημήτρης Ζμπλούχος** σε ηλικία 52 ετών.  
- Απεβίωσε στις 31/8/2011 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Βουργαρέλι η **Αναστασία Σούσου** σε ηλικία 86 ετών.  
- Απεβίωσε στις 11/9/2011 στο Παλαιοκάτουνο και κηδεύτηκε στις Σκιαδάδες ο **Παναγιώτης Λαμπράκης** ( Πάνο Λάμπρης) σε ηλικία 103 ετών.  
- Απεβίωσε στις 20/9/2011 και κηδεύτηκε στο Βουργαρέλι η **Σταυρούλα Εξάρχου** σε ηλικία 96 ετών.  
- Απεβίωσε στις 12/7/2011 και κηδεύτηκε στο Παλαιοκάτουνο η **Αφροδίτη Μαρία** σε ηλικία 93 ετών.  
- Απεβίωσε στις 6/7/2011 και κηδεύτηκε

στο Βύρωνα ο **Χρήστος Στύλιος** σε ηλικία 93 ετών.  
Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

### ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

- Η **Χρυσούλα Καλεβρά**, τα παιδιά και τα εγγόνια της προσέφεραν για την ενίσχυση του Συλλόγου μας 150 € στη μνήμη της **Ρηνούλας Σόφη**.  
- Η **Χαρτίνη Σόφη** και οι **Γιώργος και Θωμάς Σόφης** προσέφεραν για την ενίσχυση του Συλλόγου μας 150 € στη μνήμη της **Ρηνούλας Σόφη**.  
- Η **Χρυσάνθη Λαμπράκη** εκ μέρους όλης της οικογένειας, στη μνήμη του συζύγου της **Δημητρίου Λαμπράκη** που συμπληρώθηκαν 20 χρόνια από το θάνατό του προσέφερε 200 € για τις εργασίες ανακαίνισης του Βακούφικου.  
- Η **Αλεξάνδρα Βαρδάκη** το γένος **Ζέρβα** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη του θείου της **Δημήτρη Λαμπράκη**.  
- Ο **Κώστας Σούσος** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη της μητέρας του **Σίας (Αναστασίας) Σούσου**.

- Ο **Ελευθέριος Στύλιος** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη του αδελφού του **Χρήστου Στύλιου**.

- Η **Ακριβή Τσαμπούλα** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη του πατέρα της **Παναγιώτη Τσαμπούλα**.

- Η **Ρούλα Στεφάνου** του Δημητρίου προσέφερε 100 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη της **Ουρανίας Χρηστίδη**.

- Η **Ειρήνη Τσίτσικα** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη της αδελφής της **Ουρανίας Χρηστίδη**.

- Η **Μαίρη Στεφάνου** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη της θείας της **Ουρανίας Χρηστίδη**.

- Η **Ασημίνα Κρασιώτη** προσέφερε 100 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη του πολυαγαπημένου της συζύγου **Σπύρου Κρασιώτη**.

- Ο **Δημήτρης Πίστης** προσέφερε 50 € για την ενίσχυση του Συλλόγου στη μνήμη του αγαπημένου του νονού **Σπύρου Κρασιώτη**.

## ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

### ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Με αφορμή τη συμπλήρωση των 20 χρόνων από το θάνατο του αγαπημένου της συζύγου η κα **Χρυσάνθη Λαμπράκη** ( το γένος **Μήτσου Κολοκύθα**) αφιερώνει δυο λόγια από καρδιάς: «οι άνθρωποι μας δεν πεθαίνουν, όταν εμείς που μένουμε τους θυμόμαστε». Και ένα σύντομο βιογραφικό.  
Ο Δημήτριος Λαμπράκης ήταν γιος του **Ηλία Τρύπα** από τις Σκιαδάδες και υιοθετήθηκε από το **Θύμιο Λαμπράκη** (από τον οποίο κληρονόμησε το σπουδαίο σπίτι, το οποίο υπήρξε και στρατηγείο του Ναπολέοντα Ζέρβα). Έφτασε στο βαθμό του συνταγματάρχη και αποστρατεύτηκε με το βαθμό του ταξίαρχου. Υπηρέτησε σε διάφορες στρατιωτικές μονάδες σε όλη την Ελλάδα και μεταξύ αυτών μια τριετία στην Κύπρο. Με τη Χρυσάνθη απέκτησε δυο γιούς, το **Γιάννη** και τον **Ηλία**. Ο γιος του **Γιάννη**, **Δημήτρης** φέρει το όνομα του παππού του. Επίσης στη μνήμη του με τη συμπλήρωση 20ετίας από το θάνατό του όλη η οικογένεια προσφέρει 200 € για εργασίες στο Βακούφικο. Επίσης προσέφερε 1000 € για συντήρηση και επισκευές στην εκκλησία του Νεκροταφείου Σκιαδάδων (Παναγία).



του σχολείου, γιατί τα παιδιά ήταν φτωχά και ήλθαν την υλική συμπαράσταση και αυτή την πρόσφεραν απλόχερα και οι δυο τους παρόλο που ο μισθός του δασκάλου ήταν πενιχρός εκείνα τα χρόνια, αλλά υπήρχαν δυο καρδιές με πλούσια συναισθήματα και δυο αγκαλιές ζεστές για όλα τα παιδιά ιδιαίτερα στην Αβαρίτσα και το Παλιόχωρι που υπηρέτησε ο **Λευτέρης Χρηστίδης**. Εγώ δεν τα έζησα αυτά αλλά τα παιδιά που πέρασαν απ αυτά τα σχολεία το καθένα κάτι έχει να θυμηθεί για τη **Νία** και το **Λευτέρη**. Αλλά και το σπίτι τους στο Βουργαρέλι ήταν παιδική κυψέλη. Ο **Λευτέρης** να παίζει μουσική και να αφηγείται ιστορίες με το δικό του ιδιαίτερο τρόπο και η **Νία** να ετοιμάζει λιχουδιές για όλα τα παιδιά, κάποιες φορές θυμάμαι και συγκέντρωση τριάντα ατόμων.

Αγαπούσε πολύ τα παιδιά παρόλο που η μοίρα της στέρησε δυο δικά της αγόρια αλλά από την άλλη της χάρισε τη μονακριβή της **Κυριακούλα**.

Άνθρωπος της προσφοράς γενικότερα έτρεχε στη χαρά και τη λύπη του καθενός ανεξάρτητα και συνέπασχε μαζί του.

Για μένα υπήρξε η πνευματική μου μητέρα. Η σχέση μας ήταν όλως ιδιαίτερη, ξεκινώντας από το ξεχωριστό όνομα που μου χάρισε μέχρι και τη διαρκή επικοινωνία που είχαμε όχι μόνο στα υλικά που κάνει η νονά για το βαφτιστήρι αλλά σε συστατικά που μορφαίνουν τη ζωή, παραδειγματίζουν και «σημαδεύουν» τη ζωή του άλλου για πάντα. Έτσι η παρουσία της στη ζωή μου ήταν καθοριστική και το κενό που αφήνει αναπληρωτό. Όμως αυτή είναι η μοίρα και η νονά μου με το χαμό του **Λευτεράκη** της. Έτσι τον έλεγε «πήρε την κάτω βόλτα» βιάζονταν να τον συναντήσει, δεν μπορούσε μόνη χωρίς εκείνον παρόλο που είχε κοντά της την κόρη της **Κυριακούλα**, το γαμπρό της **Βαγγέλη** και τις εγγονούλες της **Ράνια** (**Ουρανία**) και **Σοφία**. Ο χρόνος ας τους χαρίσει καταλάγιασμα του πόνου από το χαμό αυτής της υπέροχης γυναίκας.

Καλό ταξίδι αγαπημένη μου νονά, το παράδειγμά σου και η παρουσία σου θα με συντροφεύουν.

**Σία**: αθόρυβη παρουσία αλλά αγία με όλη τη σημασία της λέξης. Υπομονετική καταδραστή για όλους. Δε θα ξεχάσω το πόσο φιλόξενα άνοιγε την πόρτα της αυλής της να υποδεχτεί ζεστά τον καθένα μέσα στο πλήθος των λουλουδιών που την κοσμούσαν. Και το «ταρταρίσμα» απαραίτητο, δεν μπορούσες να φύγεις, αν δεν έπαιρνες κάτι, φτιαγμένο από τα χεράκια της. Δούλεψε σκληρά, δύσκολες εποχές στο χωριό για να αναστήσει τα τρία



ΟΥΡΑΝΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΗ

### ΣΤΕΡΝΟ ΑΝΤΙΟ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΩΤΙΣΣΕΣ

**Νία** (**Ουρανία**) **Χρηστίδη**, το γένος **Στέφανου Τσιμπλοκούκου** - **Ρηνούλα** (**Ειρήνη**) **Σόφη**, το γένος **Γιώργη Παπαδημητρίου** - **Σία** (**Αναστασία**) **Σούσου**, το γένος **Νίκου Μπαλατσούκα**.

Με τη σειρά που έφυγαν για το τελευταίο ταξίδι αφήνοντας ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά τους και μια θλιβερή διαπίστωση για μας τους συγχωριανούς ότι το Βουργαρέλι γίνεται διαρκώς φτωχότερο από ανθρώπους σημαντικούς, της κοινωνικής προσφοράς και του παραδειγματισμού.

«Γυναίκες Ηπειρώτισσες Ξαφνιάσματα της φύσης» κατά τα λόγια του στιχουργού, «Αγίες των ημερών τους» κατά τα λόγια του συγγραφέα και οι τρεις τους άφησαν ανεξίτηλη τη σφραγίδα τους στο χώρο και το παράδειγμά τους φάρο για τις ερχόμενες γενιές.

Θα γράψω για δύο απ αυτές, τη **Νία** και τη **Σία**. Ο γιός της **Ρηνούλας** ο **Γιώργος** ζήτησε αυτός συντετριμμένος για το χαμό της τη μέρα της κηδείας να γράψει (αυτός) για τη μάνα του. Η δική μου μάνα χαρακτήρισε «άγιες γυναίκες» και τις δύο γιατί υπήρξε μια περισσότερο προσωπική επαφή αλλά δεν υπολείπεται καθόλου η **Ρηνούλα** η οποία όντας σε πολύ νέα ηλικία χήρα πάλεψε για τα παιδιά της και όχι μόνο, γιατί ακούραστα υπηρέτησε και το Σύλλογό μας για πολλά χρόνια.

Η **Νία**, η δασκάλα, όπως την αποκαλούσαν, γιατί ήταν σύντροφος του δασκάλου **Λευτέρη Χρηστίδη**. Η διαφορά της σ αυτό το ρόλο ήταν ελάχιστη, γιατί εκείνος τον ασκούσε μέσα στην τάξη και εκείνη αποτελούσε το συμπλήρωμά του έξω απ αυτή. Το σπίτι τους ήταν κυψέλη αγάπης για όλα τα παιδιά

ΣΙΑ ΣΟΥΣΟΥ



### ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Η **Εφημερίδα** μας το «**ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ**» θέλει και ζητάει τη συνεργασία των χωριανών μας. Η συντακτική επιτροπή δημοσιεύει κάθε συνεργασία που λαμβάνει και δεν λογοκρίνει κανένα κείμενο. Μοναδική προϋπόθεση τα κείμενα να είναι ενυπόγραφα. Παράκληση οι συνεργασίες να αποστέλλονται με mail στα: **dimosnikolaos@gmail.com**, **pavlos@vourgarelinet.gr** και **mary@vourgarelinet.gr** η ταχυδρομικώς στη διεύθυνση του Συλλόγου **Φειδίου 18, 108 78 Αθήνα**.

Η Συντακτική Επιτροπή

### ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ! ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ! Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ!

avp

media productions



Παναγιώτης Αμπατζίδης

Καρπενήσιου 3 Περιστέρι  
121 31 Αθήνα

Τηλεοπτικές παραγωγές - Διαφήμιση - Φωτογραφία

Τηλ.: 210 5761469

Ψηφιακή επεξεργασία Οπτικοακουστικού Υλικού

Fax: 210 5761473

Οργάνωση εκδηλώσεων - Εκθέσεων - Συνεδρίων

Kiv.: 6974 685491

Web Slaters - 3D Animation

E-mail: info@avpbediapro.com

www.avpbediapro.com

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΟ  
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΠΕΤΡΙΝΗ  
ΟΙΚΙΑ 90 Μ2 ΣΕ  
ΟΙΚΟΠΕΔΟ 525 Μ2  
ΤΗΛ. 6974 439 385

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ  
ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ 2  
ΠΕΡΙΠΟΥ ΣΤΡΕΜΑΤΩΝ  
ΤΗΛ. 6974 439 385

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ  
"ΓΑΛΗΝΗ"  
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΥΤΡΑΣ  
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ.: 26850 22380  
22135

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΤΙΣ ΕΠΩΝΥΜΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΙΣ ΛΟΓΟΚΡΙΝΕΙ. ΟΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

### ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΤΑΒΕΡΝΑ - ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟ ΧΑΓΙΑΤΙ



Άννας & Κώστα Τάσιου  
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ  
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΤΗΛ.  
ΚΑΤΑΣΤ.: 26850 22674  
ΟΙΚΙΑΣ: 26850 22502



ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ!



ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ  
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:  
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΩΤΩΝ  
ΑΤΤΙΚΗΣ  
"ΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ"  
ΦΕΙΔΙΟΥ 18, 106 78 ΑΘΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ:  
ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ  
Πρόεδρος Συλλόγου  
Θεοτοκοπούλου 54-56  
162 31 Βύρωνα  
Τηλ.: 210 7667549  
Κινητό: 6977 550119  
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:  
ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ  
ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣ  
Τηλ.: 210 8259644  
6974213630  
dimosnikolaos@gmail.com

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ  
Ηπειρωτικές Εκδόσεις "Πέτρα"  
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα  
Τηλ.: 210 8233830  
Fax: 210 8238468  
e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

Η Αδελφότητα είναι ο συνδετικός κρίκος των απανταχού συγχωριανών με το όμορφο χωριό μας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΑΠΟΗΧΟΣ

Οι φετινές πολιτιστικές θερινές εκδηλώσεις στο Βουργαρέλι είχαν μια ιδιαιτερότητα : δεν περιλάμβαναν μουσική βραδιά. Αυτός ήταν κι ο λόγος που πολλοί θεώρησαν ότι «δεν έκαναν τίποτε οι Σύλλογοι». Και βέβαια, αφορίζοντας πρόσωπα και φορείς, δεν μπήκαν στον κόπο να σκεφτούν το λόγο που δεν ακούστηκε κλαρίνο και μπουζούκι τον Αύγουστο στην πλατεία του χωριού. Χρειαζόταν πολύ μυαλό να καταλάβουν πως σε καιρούς οικονομικής κρίσης και σ' ένα γκρίζο σύννεφο να «κρέμεται» απειλητικό στο Τζουμέρκο κάθε φορά που επιχειρείται μουσική εκδήλωση στο χωριό, μια αποτυχία θα έφερνε τα ταμεία των Συλλόγων κάτω κι απ τον πάτο. Μια καλαίσθητη αφίσα που ήταν αναρτημένη σε πολλά σημεία της ευρύτερης περιοχής καθώς και στο διαδίκτυο αλλά και η συνεχής και φιλότιμη προσπάθεια του προέδρου Νίκου Μανούση να ενημερώσει κόσμο και κοσμάκη για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του Αυγούστου φαίνεται δεν ήταν αρκετές και δεν στάθηκαν ικανές να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των Βουργαρελιωτών. Δεν μπορώ να εξηγήσω αλλιώς την ελλιπή παρουσία (η την παντελή απουσία ;) κυρίως των ντόπιων κατοίκων στις εξαιρετικές και ιδιαίτερες ενημερωτικές ημερίδες που πραγματοποιήθηκαν στις 5,7,10 και 18 Αυγούστου. Οι παρουσίες σε κάθε μία ημερίδα δεν ξεπερνούσαν κατά μέσο όρο τις 30 (για Αύγουστο μήνα γίνεται λόγος, μην το ξεχνάμε) με εξαίρεση την παρουσίαση του βιβλίου του Γιάννη Καλπούζου «Άγιοι και Δαίμονες» αλλά εκεί συμμετείχε η ευρύτερη περιοχή, άρα ο μέσος όρος παραμένει ο ίδιος.

Η μεγάλη απογοήτευση ήρθε στις 18 Αυγούστου, στην ανοιχτή συζήτηση για το παρόν και το μέλλον του χωριού μας. Είχε προετοιμαστεί όσο καλύτερα γινόταν κοντά δυο μήνες από τον πρόεδρο του Πολιτιστικού, που έκανε και την πρόσκληση, και όχι μόνο. Υποσχέσεις περί παρουσίας και συμμετοχής πολλές αλλά η απουσία και πάλι...παρούσα. Αναλογικά των παρευρισκομένων οι ετεροδημότες ήταν περισσότεροι των μόνιμων κατοίκων. Ξέχασαν ; Αδιαφόρησαν ; Ήταν απασχολημένοι ; Ψάξε. Ψάξε, δε θα το βρεις. Οι εισηγήσεις ήταν σύντομες (η δική μου τράβηξε λίγο παραπάνω, η αλήθεια είναι...) και οι τοποθετήσεις ενδιαφέρουσες σ' ότι αφορά το μέλλον του

τόπου μας. Μόνο που ήταν ιδιαίτερα περιορισμένη. Πέσαμε και σε ημέρες λειψυδρίας στο χωριό (πως θα μπορούσε άλλωστε να χαλάσει το σερί χρόνων Αύγουστο μήνα) οπότε καταναλωθήκαμε στο νερό, τις αιτίες έλλειψής του, καθέναν κατέθετε την εμπειρία του από την 24ωρη σε μερικές περιοχές διακοπή νερού και η ώρα πέρασε μ αυτά και μ αυτά τα καθημερινά που απασχολούσαν τον καθένα μας, μήνα Αύγουστο επαναλαμβάνω. Και οι τίτλοι της ημερίδας «Βουργαρέλι, το παρόν και το μέλλον ενός τόπου με ιστορία» πάει περίπατο.

Θίχτηκαν βέβαια κάποια ζητήματα όπως για παράδειγμα τα κρυμμένα νερά που λειτουργούν ως αποχετεύσεις, η ενεργός συμμετοχή των καταστηματάρχων – επιχειρηματιών – επαγγελματιών της περιοχής μας στην τουριστική ανάπτυξη του τόπου που είναι σχεδόν ανύπαρκτη, διαπιστώθηκε πως αν το ζητούμενο είναι η επισκεψιμότητα του χωριού θα πρέπει να προσέξουμε ( αλήθεια τι, πόσα; ποια; ποιος;) πως τρία αιτήματα θα πρέπει να προωθήσουν οι σύλλογοι με τη Δημοτική Αρχή. α) τις κατασκηνώσεις, β) το Μπιοσαράϊκο, γ) το κτίριο της ΔΕΗ και τον περιβάλλοντα χώρο, πως θα πρέπει να δοθεί ένα παραδοσιακό χρώμα στο χωριό, θα πρέπει να υπάρξουν επαγγελματίες για παραδοσιακό φαγητό, καταστήματα με παραδοσιακά προϊόντα, θα πρέπει, θα πρέπει, θα, θα....

Και φυσικά έμειναν απέξω θέματα (αφού κι η ώρα πέρασε και κούρασαν τα πολλά «θα πρέπει») όπως η νεολαία και οι προτάσεις για την προσέγγισή της, το μέλλον των σχολείων, το Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων, η Βιβλιοθήκη Ιγγλέση, το περιβάλλον, προτάσεις για το αδιαχώρητο του κοιμητηρίου, συγκεκριμένες προτάσεις για ανάπτυξη, για το μέλλον του Συλλόγου, της εφημερίδας «το Βουργαρέλι» και άλλα πολλά. Αλλά είπαμε, πέρασε κι η ώρα... Του χρόνου πάλι, για ένα φρεσκάρισμα των φετινών «θα πρέπει». Και το Πάσχα του 2009 τα ίδια συζητούσαμε. Βηματακά επί τόπου, έτσι για προθερμάνση. Γιατί το βασικό πρόγραμμα ασκήσεων (ανάπτυξης, προόδου, τουρισμού) θέλει κόπο, Που τέτοια διάθεση ;

X. B. Γ.

της παιδιά μαζί με το σύντροφό της το Γιάννη, που έχασε πριν από αρκετά χρόνια. Καμάρωναν όμως που αυτά προόδεψαν και ξέφυγαν από τη φτωχική ζωή του χωριού και τους φρόντιζαν όσο δεν έπαιρνε στα χρόνια τα στερνά. Η προσφορά της αθόρυβη εκεί που χρειαζόταν δεν είχε πολλά – πολλά αλλά λίγα και ουσιαστικά. Στάθηκε με το παραπάνω στους ηλικιωμένους γονείς με απaráμιλλη αφοσίωση αλλά και η δική της επιθυμία ήταν να μην ξεπέσει και ταλαιπωρήσει τα παιδιά της. Έτσι η καρδιά της έκανε την επιθυμία της πραγματικότητα και έφυγε από κοντά μας μια μέρα μετά, αφού αποχαιρέτησε το χωριό και το σπίτι της. Τουλάχιστον για 20 μέρες παρόλο που η εύθραυστη υγεία της δεν το επέτρεπε απόλαυσε το σπίτι της και τους δικούς της ανθρώπους.

Για τα παιδιά της τον Κώστα, την Άννα, τον Λάκη και την Άννα και την αγαπημένη της εγγονή Αναστασία θα είναι πάντα κοντά, παρουσία αγαπημένη και παντοτινή. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Λουκία Αντωνίου

ΕΝΑ ΣΤΕΡΝΟ ΑΝΤΙΟ ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΜΑΣ

Έφυγε για πάντα από κοντά μας ξημερώνοντας της Αγίας Μαρίας η μάνα μας. Εμείς τα τρία παιδιά της, που τα μεγάλα με τόσο μεγάλη αξιοπρέπεια και περηφάνια, νοιώθουμε ένα μεγάλο χρέος να την αποχαιρέτισουμε, να της πούμε ένα στερνό αντίο για τον άνθρωπο αυτό που μας έκανε να αισθανόμαστε τόσο περήφανοι στη ζωή μας.



Όταν το 1963 έφυγε τόσο άδικα απ' τη ζωή ο σύντροφός της και πατέρα μας Χρήστος πάνω στο άνθος της ζωής, η γυναίκα αυτή πήρε τη μεγάλη απόφαση να σηκώσει το βάρος της ευθύνης να μεγαλώσει τρία παιδιά ούτε καν έφηβους ακόμα, μόνη της. Ξεκίνησε έτσι το μεγάλο ταξίδι της ξενιτιάς στο μεγάλο χωριό την Αθήνα με μοναδικό εφόδιο την απόφασή της να τα βγάλει πέρα! Και τα κατάφερε!

Δεν λύγισε ούτε μια στιγμή. Δεν δέλιασε ούτε ένα δευτερόλεπτο. Δεν φοβήθηκε να κάνει την οποιαδήποτε δουλειά για

να μπορέσει να μας μεγαλώσει. Και τα κατάφερε! Όπλα της η αισιοδοξία, η ηρεμία και το χαμόγελο που ποτέ δεν έλειψε απ' τα τόσο πικραμένα χείλη της. Ήταν τόσο αγαπητή σε όλους την γνώριζαν, που και οι φίλοι μας που έρχονταν στο σπίτι την έλεγαν ΜΑΝΑ και το εννοούσαν αφού όλους τους αγκάλαζε με μια απέραντη στοργή.

Μπορεί η ζωή μας να ήταν μετρημένη, μπορεί το σπίτι μας να ήταν φτωχικό. Όμως η ίδια με τη παρουσία της, με το ανάστημά της το έκανε αρχοντικό, ανοιχτό σε κάθε φίλο, συγγενή ή και συγχωριανό που έρχονταν στην πόλη και έμαχγε μια γωνιά να ακουμπήσει. Όμως να ήταν μόνο εμάς που φρόντιζε; Ποιος γείτονας μας δεν ένιωσε τη στοργή της όταν τη χρειάστηκε; Ακόμα και όταν άρχισε να βραίνει η ζωή της από τα προβλήματα υγείας που άρχισε να αντιμετωπίζει, ποτέ δεν παραπονέθηκε. Ποτέ δεν ζήτησε ούτε καν από εμάς τα παιδιά της την παραμικρή βοήθεια. Πάντα μας έλεγε. Πηγαίνετε στα σπίτια σας, φροντίστε τις οικογένειές σας, δεν έχω τίποτε εγώ!

Είχε την τύχη να ζήσει πολλά χρόνια και μέσα στις δυσκολίες της ζωής να δει τα παιδιά της να μεγαλώνουν και να έχουν αξιοπρέπεια. Είχε την τύχη να δει να μεγαλώνουν τα πέντε εγγόνια της και μια υπέροχη δισέγγονη η λατρευτή μας Νεφέλη. Αυτά ήταν ό,τι εμείς τα παιδιά της μπορούσαμε να της προσφέρουμε.

Αγαπημένη μας μητέρα, ξέρουμε ότι έφυγες για πάντα από κοντά μας. Δυσκολευόμαστε να το πιστέψουμε και πολύ περισσότερο να το δεχθούμε. Όμως αυτή είναι η πικρή αλήθεια.

Σε τούτο το στερνό αντίο θέλουμε να σου πούμε ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ! Θέλουμε να σου πούμε ότι είμαστε πολύ υπερήφανοι που σε είχαμε ΜΑΝΑ!

Θέλουμε τέλος να σου πούμε ότι ποτέ δεν πρόκειται να ξεχάσουμε το μεγάλο μάθημα που μας έμαθες να είμαστε αξιοπρεπείς, αισιόδοξοι και να στηρίζομαστε στις δικές μας δυνάμεις!

Γλυκιά μας μάνα θα είσαι πάντα βαθιά μέσα στη καρδιά μας! Σε ευχαριστούμε για όλα όσα μας διδάξες!

Τα παιδιά σου  
Χαριτίνη-Θωμάς-Γιώργος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Τσίτσικας Νικόλαος.....	15 € No 1389	Μπάρτση Ευαγγελία.....	50 € No 1626	Αντωνίου Ιωάννα.....	20 € No 1653	Δήμου Ντίνα.....	20 € No 1679
Τσίτσικας Απόστολος.....	15 € No 1390	Παπαδόπουλος Κώστας.....	20 € No 1627	Αντωνίου Γιαννούλα.....	20 € No 1654	Ρυακιωτάκης Ευριπίδης.....	20 € No 1680
Μπαλατσούκας Κώστας.....	20 € No 1391	Τσαμπούλα Ακριβή.....	50 € No 1628	Γιάννου Κούλα.....	20 € No 1655	Χανδρινός Απόστολος.....	20 € No 1681
Ντζόκας Δημοσθένης.....	20 € No 1392	Κυρίτση Ελευθερία.....	10 € No 1629	Χρηστάκη Ελενίσσα.....	30 € No 1656	Φαρμάκης Γιώργος.....	30 € No 1682
Ντζόκα Δήμητρα.....	30 € No 1393	Τσαμπούλα Ρήνα.....	10 € No 1630	Βασιλείου Βασίλειος.....	30 € No 1657	Φαρμάκη Χριστίνα.....	20 € No 1683
Χρηστίδης Νικόλαος Γεωρ.....	20 € No 1394	Στεφάνου Ρούλα Δημ.....	100 € No 1631	Πλούμπη Σοφία.....	20 € No 1658	Πανάγος Γιώργος.....	20 € No 1684
Μήτσος Ηρακλής.....	20 € No 1395	Τσίτσικα Ειρήνη.....	50 € No 1632	Βρατσίστα – Γκόγκου Χαρά.....	20 € No 1659	Χρηστίδης Κώστας.....	20 € No 1685
Ρούμπος Χρήστος.....	50 € No 1396	Στεφάνου Μαίρη.....	50 € No 1633	Μανούσης Νίκος.....	20 € No 1660	Σόφης Λαμπράκης.....	20 € No 1686
Γκανατσούλα Αφροδίτη.....	50 € No 1608	Κούρτης Γιώργος του Στέφανου.....	50 € No 1634	Ζαχαρή Ευαγγελία.....	20 € No 1661	Χοντζάκη Ευγενία.....	20 € No 1687
Σπηλιωτοπούλου Ελευθερία.....	20 € No 1609	Κούρτης Στέφανος.....	30 € No 1635	Κατσάνος Κώστας.....	20 € No 1662	Λαμπράκη Χρυσάνθη.....	200 € No 1688
Λαμπράκης Κρίτων.....	50 € No 1610	Τσίτσικα Ειρήνη.....	10 € No 1636	Πλεύρη Ελένη.....	10 € No 1663	Βαρδάκη Αλεξάνδρα.....	50 € No 1689
Κουτρομάνης Βασίλειος.....	20 € No 1611	Κατσαδωράκης Χρήστος.....	20 € No 1637	Τσιώρη Γεωργία.....	10 € No 1664	Ζέρβα Πναγιώτα.....	20 € No 1690
Κωλέτσος Δημήτριος του Χρήστου.....	20 € No 1612	Κρασιώτη Ασμηνία.....	100 € No 1638	Στεφάνου Βασιλική.....	15 € No 1665	Ζέρβας Νίκος.....	20 € No 1691
Στύλιος Ελευθέριος.....	100 € No 1613	Αμπατζίδης Παναγιώτης.....	20 € No 1640	Στεφάνου Στέφανος.....	15 € No 1666	Γιώτης Χρήστος.....	20 € No 1692
Βάγγης Νίκος.....	20 € No 1614	Αγγελομένος Δημήτριος.....	20 € No 1641	Στεργιόπουλος Κώστας.....	20 € No 1667	Αντωνίου Αθηνά.....	20 € No 1693
Σόφης Θωμάς του Νικολάου.....	15 € No 1619	Καραβασίλης Βαγγέλης.....	30 € No 1642	Δασκάλου Χρυσούλα.....	20 € No 1668	Σούσος Κώστας.....	50 € No 1694
Ντζόκας Σπύρος.....	20 € No 1616	Μπράτης Φώτιος.....	20 € No 1643	Χρηστίδη Γιούλα.....	15 € No 1669	Κατσάνου Ελένη.....	50 € No 1695
Κούρτης Μάκης.....	20 € No 1617	Γούλας Σωτήρια.....	20 € No 1644	Καλεβρά Χρυσούλα.....	150 € No 1670	Αντωνίου Αγγελική.....	20 € No 1701
Κούρτης Θωμάς.....	15 € No 1618	Γούλας Γεώργιος.....	20 € No 1645	Σόφη Χαριτίνη, Γιώργος, Θωμάς.....	150 € No 1671	Γεωργκόστας Γιάννης.....	20 € No 1702
Κούρτη Ολυμπία.....	10 € No 1619	Γούλας Χρήστος.....	20 € No 1646	Βάγγη Χριστίνα.....	15 € No 1672	Τσίπης Δημήτριος.....	100 € No 1703
Παπαδόπουλος Μιχάλης του Παντ.....	50 € No 1620	Κολιούλης Ηλίας.....	20 € No 1647	Βούλγαρη Μαίρη.....	15 € No 1673	Μπράτης Ιωάννης.....	20 € No 1704
Παπαδοπούλου Γεωργία Π.....	30 € No 1621	Κολιούλης Χρήστος.....	20 € No 1648	Παπαδοπούλου Χριστίνα.....	30 € No 1674	Κούρτης Πέτρος.....	20 € No 1705
Λαμπράκη Ισμήνη.....	50 € No 1622	Κολιούλης Ευθύμιος.....	20 € No 1649	Ρούσου Χριστίνα.....	30 € No 1675	Μπράτη – Καλιακάτσου Δήμητρα.....	20 € No 1706
Λαμπράκης Βασίλης.....	50 € No 1623	Καρακίτσου Βασιλική.....	15 € No 1650	Πλούμπη Ευαγγελία.....	20 € No 1676	Γεωργκόστας Χρήστος.....	20 € No 1707
Κυρίτση Τούλα.....	20 € No 1624	Βούλγαρη Βασιλική.....	20 € No 1651	Δημητριάδης Λευτέρης.....	20 € No 1677		
Πράσσου – Μενεγιά Μαριάνθη.....	10 € No 1625	Χρηστίδη Γιώτα.....	20 € No 1652	Τρύπτα Αντιγόνη.....	20 € No 1678		

**ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ**  
ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΕΡΓΑΛΕΙΑ  
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ  
ΕΙΔΗ ΚΥΝΗΓΙΟΥ "Η ΒΟΛΗ"  
ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ  
**Χ. ΤΣΙΛΩΝΗ**  
ΤΗΛ.: 26850 - 24565  
ΚΙΝ.: 6973-887986

**ΕΙΔΙΚΗ ΑΛΛΕΡΓΙΟΛΟΓΟΣ**  
ενήλικων - παιδων  
**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΛΟΜΠΑΤΣΟΥ**  
Επιστημονικός Συνεργάτης Αλλεργιολογικού Τμήματος  
Β' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών  
Μέλος Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Αλλεργιολογίας (Ε.Α.Α.Σ.Ι.)  
Μαντζαγριωτάκη 34, Καλλιθέα - Τηλ. 210 9594040  
Fax: 210 9594014 - Κιν. 6945 494575  
akalobatsou@gmail.com

καρτικά - καλλυντικά  
αφρόλουτρα - σαμπουάν  
αρώματα χώρου  
απορρυπαντικά  
είδη οικιακής χρήσης  
πάντες

**Ιωάννης Ν. Καραβασίλης**  
Κρουστάλλη 68 - Πλ. Ζέρβα - Αρτα  
τηλ. & fax: 26810 27474, 6976.505435

## Τα όμορφα Τζουμερκοχώρια μάς περιμένουν πάντα! Τους δίνουμε ζωή με την παρουσία μας!

Θα μου πείτε γιατί χρησιμοποιώ τη λέξη έκπληξη και όχι εκδήλωση. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν ήταν στο πρόγραμμα όπως ανακοινώθηκε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας αλλά ήταν ευχάριστες πινελιές στο πολιτιστικό καλοκαίρι μας. Ας ξεκινήσω από το θέατρο που προηγήθηκε. Υπήρξε μια δυσκολία στη συγκέντρωση της θεατρικής ομάδας, υποχρεώσεις διάφορες των παιδιών, παρόλα αυτά ξεπεράστηκαν και 23 Ιουλίου το «Μπουλουόκι» ξεκίνησε για το Βουργαρέλι. Πρώτη τους παρουσία στην εκδήλωση ιστορικής μνήμης στο Μοναστήρι την Κυριακή 24 Ιουλίου. Την επομένη, Δευτέρα 25 Ιουλίου δόθηκε η παράσταση στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου. Κόσμος πολύς καταχειροκρότησε τη θεατρική ομάδα που έδωσε τον καλύτερο εαυτό της στην παράσταση με τίτλο «Κοίτα τους» μια σάτιρα καταστάσεων και χαρακτήρων της ελληνικής κοινωνίας σε κείμενα Μάριου

### ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Έρχομαι στη δεύτερη πολιτιστική έκπληξη. Στις 19 Αυγούστου στην αίθουσα του Δημαρχείου μας περίμενε κάτι διαφορετικό. Πρωτεργάτης ο Παύλος Πλεύρης που εφαρμόζοντας την τεχνολογία μας παρουσίασε το φωτογραφικό αρχείο της Χριστίνας Παπαδοπούλου με πολλές ασπρόμαυρες φωτογραφίες από τις 10ετίες 1950 – 1960 καθώς και ένα βίντεο βασισμένο σε λήψεις με σκηνές από το χωριό που είχε κάνει ο Γιώργος Τζανουδάκης. Στην αρχή χαιρέτησα την εκδήλωση και την προσπάθεια του Παύλου μεταξύ άλλων : « Ο Παύλος δεν είναι φωτογράφος. Μας παρουσιάζει τη δουλειά άλλων και γι αυτό στο σημείο αυτό θα κάνω αναφορά στους φωτογράφους του χωριού μας.

Η πρώτη τιμή ανήκει στον μπάρμπα - Αποστόλη Γιάννο. Οι άνω των 50 θα έχουν να θυμούνται τις φωτογραφίες του και τη φιγούρα του ως φωτογράφου. Όλοι μας θα έχουμε στιγμιότυπα από το φακό του. Άξιος συνεχιστής ο γιός του Παντελής που κληρονόμησε πολλά χαρίσματα από τον πατέρα του.

Ο Γιωργος Σόφης, γιος του Μήτσου Σόφη ασχολήθηκε νωρίς με τη φωτογραφία. Όλοι μας έχουμε δει στιγμιότυπα και εικόνες του χωριού τραβηγμένες με ιδιαίτερο μεράκι και ευαισθησία. Επίσης θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω και τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου το Νίκο Μανούση με το ίδιο μεράκι του φωτογράφου.

Η Βάσω Ράπτη – Πλεύρη με αφορμή το συγκεκριμένο φωτογραφικό αρχείο έκανε λόγο για την εποχή κάνοντας αναφορά ιστορική, κοινωνική, πολιτισμική για να καταλάβουμε ότι η φωτογραφία δεν είναι μόνο για να ζυπνιά μνήμες και συναισθήματα αλλά μπορεί να γίνει αντικείμενο μελέτης από διάφορες πλευρές γενικότερου ενδιαφέροντος. Αρκετοί οι παραβρισκόμενοι και όλες οι ηλικίες. Πέρα από το ενδιαφέρον που ανέφερα προηγουμένως η ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε με το σχολιασμό προσώπων και καταστάσεων με χιούμορ ήταν κάτι το διαφορετικό γι αυτή την αίθουσα με την πρωτόγνωρη αυτή προβολή.

**Πρέπει όμως να έχει και συνέχεια. Πολλοί χωριανοί έχουν στα χέρια τους φωτογραφίες και μάλιστα ασπρόμαυρες, μάρτυρες κάποιας άλλης εποχής με ενδιαφέρον ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό ακόμα όπως ανέφερα πριν. Θα πρέπει κάποιοι να ασχοληθούμε σοβαρά ιδιαίτερα αυτοί που έχουν τις γνώσεις της τεχνολογίας για να συγκεντρωθεί το πολύτιμο αυτό υλικό για κληροδότημα άξιο μελέτης από τους επόμενους.**

Λουκία Αντωνίου

**ΑΛΛΑ ΔΥΟ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 7**

## ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ - ΘΕΑΤΡΟ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ποντίκα, θεατρικής ομάδας ex animo και Έλενας Ακρίτα. Τις επόμενες μέρες η θεατρική ομάδα απόλαυσε τις ομορφιές του χωριού και ένα πρωινό βοήθησε στο βάψιμο του «Βακούφικου». Πριν δώσω το λόγο στα παιδιά γ αυτή τους την εμπειρία θέλω ως επικεφαλής της θεατρικής ομάδας αλλά και την ιδιότητά μου ως πρόεδρος του Συλλόγου Βουργαρελιτών Αττικής να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες προς τον Δασάρχη Άρτας κ. Μανώλη Γοργόλη, για την παραχώρηση του Δασονομείου για τη διαμονή των μαθητών του Δήμαρχο κο Γαρνέλη για τη φιλοξενία των μαθητών και όσα μέλη του

Δημοτικού Συμβουλίου παραβρέθηκαν όπως και τον τοπικό πρόεδρο κο Κώστα Κατσάνο, όλους τους χωριανούς που παραβρέθηκαν και μας τίμησαν με την παρουσία τους. Τα μέλη του συλλόγου που βοήθησαν και μας τίμησαν. Άφησα για το τέλος χωρίς αυτό να σημαίνει κάτι το Διευθυντή μου κο Δημήτρη Κάρμα που με ενίσχυσε σε αυτή την προσπάθεια και συνόδευσε τα παιδιά αλλά και τους δύο συναδέλφους (που δυστυχώς δεν παραβρέθηκαν στο Βουργαρέλι λόγω προσωπικών δυσκολιών) το Μάριο Μουρελάτο και το Γιώργο Πλακίδα, γιατί μαζί γευτήκαμε όλες τις στιγμές της προετοιμασίας της παράστασης μέχρι να φτάσουμε σ αυτό το αποτέλεσμα. Τον άντρα μου Βασίλη Σούσο που σε όλες αυτές τις προσπάθειες ήταν δίπλα στους μαθητές μου με κάθε τρόπο.

Λουκία Αντωνίου

## "Εκεί όπου ο χρόνος σταματά"

Στον δρόμο για την Άρτα, κοίταξα γύρω μου και όλα τα γνωστά μου πρόσωπα ήταν λες και τους είχαν τοποθετήσει προσωπείο αρχαίας τραγωδίας. Νωθρές κινήσεις, καμία προθυμία για ομιλία, μάτια κουρασμένα και θλιμμένα. Όχι γιατί φεύγαμε από την Αθήνα, αλλά γιατί γυρνούσαμε σε αυτή τη χαοτική σκηνή της σημερινής κατάντιας των πόλεων από ένα πενήνήμερο γεμάτο από καινούριους ανθρώπους, πράσινο, πέτρινα γεφυράκια και φαί. Ένα πενήνήμερο σαν από όνειρο. Πέντε μέρες σε υψόμετρο που αν άπλωνες το χέρι σου νόμιζες πως θα έφτανες σε Εκείνον' Εκείνον που κατά τον δικό του Παράδεισο σχεδίασε και αυτόν τον τόπο καταμεσής των Τζουμέρκων.

Για μένα το ταξίδι προς το πολυσυζητημένο Βουργαρέλι, χωριό της καθηγήτριάς μου κυρίας Λουκίας Αντωνίου, άρχισε με τις χειρότερες προοπτικές. Ένιωθα άρρωστη, είχα ξεχάσει πολλά από τα απολύτως απαραίτητα και τα μοναδικά άνετα παπούτσια μου είχαν χαλάσει. Μόλις, όμως, το λεωφορείο μας άφησε έξω από το Δασοπονείο Βουργαρελιού, εκατέρωθεν του οποίου βρίσκονταν κατάμεστα στο πράσινο βουνά, προβληματίστηκα. Εγώ που δε συμπαθώ την τόση φύση, γιατί το ένιωθα σαν το σπίτι μου; Ζέστη, ησυχία απόλυτη, λες και νύσταζε τούτος ο τόπος. Ήταν σα να μπορούσαμε να γευτούμε αυτή την τέλεια γαλήνη. Γαλήνη που κατέκλυζε αυτό το μέρος από την πιο ψηλή κορυφή μέχρι κάτω στο δροσερό ποτάμι. Η μια μέρα ακολουθούσε την άλλη, σαν χάντρες κομπολογιού που γλιστράνε ανάμεσα στα ροζισμένα γέρικα δάχτυλα και εμείς, ανίδια πλάσματα, τόσο μικρά για να κρίνουμε ένα τέτοιο μεγαλείο, δε μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα για να σταματήσουμε την Δύση που διαδεχόταν την Ανατολή φέρνοντας όλο και καινούριες ημέρες.

Ήταν τόσο όμορφη η γη, τόσο αγνή, τόσο αδιάφορη για τις τύχες των πλασμάτων που νόμιζαν πως την εξουσίαζαν! Και ο ουρανός! Αυτός ο ουρανός του Βουργαρελιού! Αξέχαστη θα μου μείνει η πρώτη νύχτα, που μαζί με κάποια κορίτσια βγήκα από το ξύλινο δωμάτιο και όλες μαζί περπατήσαμε στην πράσινη αυλή που ανέδιδε δροσιά. Σαν φτάσαμε εκεί που τελείωνε το γρασίδι, σταθήκαμε και κοιτάξαμε ψηλά στον ουρανό, ψάχνοντας ενστικτώδικα για τον Θεό. Μπορούσες να το νιώσεις ακόμα και στο δέρμα σου που ανατρίχιαζε από το δέος του θεάματος, ότι κάπου ανάμεσα στα χιλιάδες απόκοσμα φωτάκια είχες την ικανότητα να εντοπίσεις μια ατελή και φευγαλέα εικόνα της πραγματικότητας, ότι όντως, ο Θεός και το παντοτινό υπήρχαν και διάλεξαν αυτή την τελίτσα του χάρτη για να βριστείται η Αρχή του Παντός, το λίκνο του κόσμου και μετά να αναπαυθούν.

Σε αυτόν τον τόπο, το Βουργαρέλι, πήγαμε για να ανεβάσουμε την παράσταση του 2ου Λυκείου Βύρωνα. Με το κοινό να μας παρακολουθεί και να σχολιάζει ανενόχλητο, ένιωσα να υπηρετώ μια τέχνη. Ένιωσα ότι τους διδάξαμε και μας διδάξανε πράγματα



Το φινάλε της παράστασης στο Βουργαρέλι.



και αισθήματα απαραίτητα. Γνώρισα άτομα που συμπάθησα αμέσως, πράγμα δύσκολο για έναν αντικειμενικό άνθρωπο σαν και εμένα, με τους οποίους χόρευα λες και τους ήξερα χρόνια, λες και δεν υπήρχε αύριο. Δεν ένιωθα την ανάγκη να κοιμηθώ. Φοβόμουν μη χάσω έστω και μια στιγμή της ημέρας σε αυτό το χωριό.

Λίγες μέρες μετά ξύπνησα στο κρεβάτι μου. Απογοητεύθηκα. Ξανακοιμήθηκα γρήγορα για να γυρίσω έστω και έτσι στο Nitro, στην πλατεία με τον Κώστα τον τρεχάτο σερβιτόρο, στο θέατρο του Δημαρχείου, στο Νεραϊδογέφυρο, στην εκκλησία του Αγίου Νεκταρίου, στη γιορτή στο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου, στο Βουργαρέλι.

Νάσια Σταματέλου

### ΕΣΩΡΟΥΧΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

### "ΕΡΜΙΝΑ"

Αμαλία & Ερμιόνη  
Γεωργούλα  
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 3  
ΑΡΤΑ  
ΤΗΛ.: 26810 70857

Get Well Soon  
  
 ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ  
 Φυσιοθεραπευτής  
 ΑΧΑΪΑΣ 38  
 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Τηλ. 6929742

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ  
 ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΒΙΛΑ ΣΟΦΙΑ  
  
 Ένα θαυμάσιο σαλέ για μοναδικές διακοπές  
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Βουργαρέλι 26850 22713, 22735  
 Αθήνα 210 6893210, 210 6852255

ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ  
 ΤροχόΚίνησης  
  
 Είδη Αποθήκευσης και Διακίνησης  
 Ρόδες Τροχοί Καρότσια  
 Μαραθωνομάχων 22 (Ακαδημ. Πλάτωνος), 104 41 Αθήνα  
 ΤΗΛ. 210 51.38.992 - fax: 210 51.39.497

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΟΛΟ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΡΩΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΔΩΡΕΑΝ  
 ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ  
 GENE KELLY  
 ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΧΟΡΟΙ  
 ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 7 - ΠΑΓΚΡΑΤΙ  
 ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΝΤΖΙΟΚΑ ΝΑΝΣΥ  
 ΤΗΛ.: 211 1182682

Η παράδοσή μας δεν είναι νεκρό παρελθόν. Μας εμπνέει και μας καθοδηγεί και σήμερα!

## ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΩΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ... με αφορμή την Έκθεση Βιβλίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Οι νεότεροι βέβαια νοσταλγούσαν τα γλέντια και τα ξεφαντώματα της δεκαετίας του '90 όταν ο Ντίνος Σιμόπουλος έδωσε σύγχρονο και νεανικό αέρα στο καφενείο. Για μένα όμως αυτό το κομμάτι της πλατείας μαζί με το καφενείο του πατέρα μου είναι τα παιδικά μου χρόνια. Κι αν κάνω, για πρώτη ίσως φορά από την εφημερίδα, αναφορά σε προσωπικά μου βιώματα είναι γιατί όσα ζήσαμε όλοι σ' αυτό το χώρο, σηματοδοτούσαν μια εποχή καθοριστική για τη ζωή του χωριού. Ήταν η δεκαετία του '60, τα νοικοκυριά είχαν ξαναστηθεί αφήνοντας πίσω τα δεινά και τις πληγές του πολέμου, οι άνθρωποι οργανώνανε τις δουλειές τους στο χωράφι, στα ζωντανά, στο μαγαζί, ο καθένας κατά τις δυνατότητές του, τα σχολεία γέμιζαν με παιδιά, οι γυναίκες στο σπίτι, στον κήπο, στον αργαλειό και στη σχόλη όλοι μαζί στην πλατεία, για συναναστροφή και διασκέδαση στα καφενεία και στα πανηγύρια. Αν και αρκετοί είχαν φύγει μετά το τέλος του εμφυλίου, κυνηγημένοι ή αναζητώντας καλύτερη τύχη, το χωριό κρατούσε πολύ κόσμο ντόπιο και ξένο, κυρίως δημόσιους υπάλληλους αλλά και παραθεριστές το καλοκαίρι. Οι σειρήνες των αστικών κέντρων δεν είχαν ακουστεί ακόμα τόσο δυνατά στα μέρη μας. Θυμάμαι αμυδρά το χτίσιμο του καφενείου και πολύ περισσότερο την κατοπινή του διαδρομή. Το αδιαχώρητο για τον πρωινό καφέ μετά το σχολασμα της Κυριακάτικης εκκλησίας όπου μαζεύονταν όλοι οι μεγάλοι (κυρίως το βαθύ Βουργαρέλι όπως λέει κ ένας φίλος μου!), γύρω απ' την ξυλόσομπα το χειμώνα ή κάτω απ' το φτελιά και τον πλάτανο το καλοκαίρι, τα γλυκά του κουταλιού καμωμένα από τα χεράκια της μάνας μου, καρυδάκι, νεράντζι, φιρίκι με καρόδι στη μέση, κερασάκι την άνοιξη, σταφύλι και το περίφημο καρπούζι αργότερα, το τρίγωνο κόκκινο λουκούμι από την Άρτα αλλά και τα ζαχαρώδη από τον Παπαμιχαήλ, το ούζο και το βερμούτ με παγάκι, τα παιδιά των κατασηκνωσεων που έτρεχαν για πορτοκαλάδα μετά τον εκκλησιασμό, το νερό που κουβαλούσα από τη βρύση στη μέση της πλατείας, αλλά και τα δάφνια στεφάνια που ο πατέρας μάς μάθαινε με τον αδελφό μου να πλέκουμε για τις καταθέσεις των επισήμων στις Εθνικές γιορτές... και πόσα άλλα. Εκείνα όμως που θυμάμαι πιο έντονα ήταν τα γλέντια και οι χοροί, που γίνονταν ιδιαίτερα συχνά και ήταν η κατ' εξοχήν διασκέδαση κυρίως τους χειμωνιάτικους μήνες. Ακόμη δεν είχε εμφανιστεί η τηλεόραση που τελικά έκλεισε τον κόσμο στα σπίτια του.

Μαζεύονταν λοιπόν οι παρέες τα Σαββατόβραδα στο καφενείο, έφερναν οι νοικοκυρές τις πίτες και τους μεζέδες από το σπίτι, ο Γάκιος έβαζε το κρασί του και άρχιζε το γλέντι. Τα αστεία, τα πειράγματα, τα γέλια και το κέφι ήταν η αρχή και όταν το φαγοπότι τελείωνε άρχιζε το τραγούδι με το στόμα. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τη βροντερή φωνή του μπαρμπατάκη Αντωνίου με το σεγκόντο της κυρα-Νούλας και των υπο-



1970, Γλέντι στο "ΑΚΡΑΙΟΝ", το καφενείο του Γιώργου Στεφάνου.



Στην είσοδο της έκθεσης βιβλίου. Αύγουστος 2011

λοιπών που τραγουδούσαν «για σήκ' απάνω Δημήτρω μ' κι άλλαξε, άντε και βάλε τα καλά, τα καλά σου Δήμητρούλα μου...» ήταν τραγουδι-ποταμός! Ακολουθούσε ο χορός με τα τραγούδια από το πικάπ. Κυρίως από μικρά δισκάκια που ο πατέρας μου αγόραζε κάθε φορά που πήγαινε στην Άρτα αλλά και αργότερα από μεγάλους δίσκους. Μεγάλη πέραση είχε το «ΤΡΙΟ ΜΠΕΛΚΑΝΤΟ» με συρτά και τσάμικα όπως και όλοι οι δημοτικοί τραγουδιστές της εποχής, αλλά στις δόξες τους ήταν και ο Φώτης Πολυμέρης με τον Νίκο Γούναρη. Το τι βαλς και ταγκό έχουν δει τα ματάκια μου πίσω απ' το μπεζαχτά δε λέγεται! Μέγα σουξέ της εποχής βέβαια ήταν η γιάνκα\*\* που χορεύονταν μετά μανίας και μέχρι τελικής πτώσεως. Φέτος που ξαναείδα το χώρο απόρησα πως γίνονταν όλα αυτά σε τόσο λίγα τετραγωνικά δεδομένου ότι σχεδόν το μισό κτίριο ήταν το γραφείο της Κοινότητας. Το άλλο καλό με τα γλέντια των μεγάλων ήταν πως όταν φεύγαμε εμείς τα παιδιά από το καφενείο, μας μάζευαν όλα σε ένα σπίτι και κοιμόμασταν όλα τα ξαδέλφια στρωματσάδα! Νύχτες αξέχαστες...

Περνώντας τα χρόνια και μεγαλώνοντας άρχισα να βοηθάω και γω στο καφενείο και μου άρεσε πολύ, η συνάφεια με τον κόσμο και το ότι δεν έπρεπε να έχω ιδιαίτερο λόγο για να είμαι στην πλατεία όλη μέρα, στις διακοπές του σχολείου φυσικά. Οι άνθρωποι άρχισαν να φεύγουν για τις μεγάλες πόλεις, οι μικρότεροι για σπουδές και όταν ξαναβρεθήκαμε γύρω στο 1980 το καφενείο γνώρισε άλλες μέρες δόξας, με τις παρέες των νέων, κιθάρες μπουζούκια και τραγούδια ως τα ξημερώματα. Έκλεισε το 1982 αφήνοντας τους πιστούς θαμώνες του αμήχανους και μετέωρους να αναζητούν καινούριο στέκι... Ως το 1986 παρέμεινε εκεί το Γραφείο της Κοινότητας, στο χώρο του καφενείου στεγάστηκε για ένα διάστημα η Κτηνιατρική υπηρεσία με τον «γιατρό» και τη δεκαετία του '90 λειτουργήσε ως καφέ από τον Ντίνο Σιμόπουλο. Από το 2001 και ως σήμερα ήταν κλειστό και παρατημένο, ως ελπίσσουμε πως η αρχή της Έκθεσης θα έχει και συνέχεια ώστε να μην ερημώσει ξανά αυτή η τόσο όμορφη γωνιά της πλατείας μας. Αλλά επειδή πιστεύω πως δεν πρέπει να αντιμετωπίσουμε τη νοσταλγία μόνο ως αναπόληση ενός χαμένου κόσμου αλλά ως δίψα και περιέργεια να μάθουμε και κάτι άλλο, σημαντικό

ή όχι, μια λεπτομέρεια, ένα λησμονημένο στιγμιότυπο, βάλθηκα να ρωτάω και να ψάχνω για τα χρόνια πριν. Στο σπίτι μου βρήκα το μισθωτήριο με το οποίο τον Αύγουστο του 1963 το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο δια του ιερέα Γεωργίου Γούλα και ενώπιον των μαρτύρων Ευθυμίου Τσαμπούλα, υποδηματοποιού και Σωτηρίου Χοντζάκη, δικολάβου εκμίσθωναν στον πατέρα μου Γεώργιο Στεφάνου το «ερειπωμένο μαγαζιόν» δια δεκατρία συναπτά έτη κι εφόσον εντός έξι μηνών αποπεράτωνε την εκ θεμελίων ανέγερσή του. Ο δάσκαλος Δημήτρης Κρανιώτης μου ανέφερε ότι το κτίριο πρέπει να κτίστηκε πρώτη φορά γύρω στο 1920 γιατί το θυμόταν ως μικρό παιδί που περνούσε από κει για να πάει στο σχολείο. Κατά και-

ρούς έχουν στεγαστεί εδώ διάφοροι επαγγελματίες. Ο Αποστόλης Γιάννος με το φωτογραφείο του. Ο Γιώργος Στούμπας και η γυναίκα του Αμαλία είχαν καφενείο πριν απ' τον πόλεμο όπου μεταξύ άλλων έφτιαχναν και πουλούσαν τους περίφημους ροζέδες, γλυκό με τριμμένα καρύδια και ζάχαρη που ζυμώνονταν μαζί, στρώνονταν στο ταψί και κόβονταν κομμάτια (το είχα πρωτακούσει από τον πατέρα μου). Ο Δημήτρης και η Σαββούλα Παπακώστα είχαν καφενείο στα χρόνια του πολέμου (η Εριέτα Βαγενά μου διηγείτο κάποτε πως θυμόταν τη φηγούρα της Σαββούλας να περπατάει πέρα δώθε στην πλατεία κρατώντας το μύλο του καφέ και αλέθοντας) και, με κάποια διακοπή στον εμφύλιο, έως το 1956-57 οπότε το έκλεισαν. Στη συνέχεια εγκαταλείφθηκε έως ότου το έχτισε από αρχής και στα ίδια μέτρα το 1963 ο πατέρας μου. Ως Γραμματέας της Κοινότητας από το 1960 διαμόρφωσε το βόρειο τμήμα του κτιρίου σε γραφείο της Κοινότητας, το οποίο ως τότε λειτουργούσε στο σπίτι μας.

Τέλος δεν έχουν όλα μπορούν να φέρουν οι αναμνήσεις, ως κλείσω με μια ευχή. Να ξαναγίνει αυτή η όμορφη γωνιά της πλατείας μας ένα σημείο αναφοράς, ένα στέκι που θα μαζέψει πάλι τους ανθρώπους με κάποιο κοινό σκοπό: να γνωριστούν, να μάθουν, να ψυχαγωγηθούν, να μοιραστούν κοινές δράσεις, να ονειρευτούν και να ξεκινήσουν καινούρια πράγματα, να παίξουν, να χαρούν...

**\*Βακούφικο ή βακούφι:** Στην αραβική γλώσσα η λέξη waqf (τουρκικά: vakıf, ελληνική απόδοση: βακούφι) σημαίνει σταματώ, συγκρατώ, εμποδίζω, ακινητοποιώ. Κατά το μουσουλμανικό δίκαιο, το βακούφι είναι μια δικαιοπραξία μέσω της οποίας ένα φυσικό πρόσωπο παραρτίζεται από ένα ή περισσότερα αγαθά του και τα θέτει εκτός εμπορικής συναλλαγής, αφιερώνοντάς τα ισοβίως σε έναν ιερό, φιλανθρωπικό ή κοινωνικό σκοπό.

**\*\*Γιάνκα:** Το τραγούδι λεγόταν Jeronimo Yanka και το παρούσασαν οι Formix του Βαγγέλη Παπαθανασίου ήταν δε εμπνευσμένο από την διασκευή φιλανδικής παραδοσιακής μελωδίας που έκανε το 1963 ο Jan Rohde.

## ΕΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ «ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ»

Όλοι έδωσαν συγχαρητήρια στα παιδιά για τα έργα τους, και στους οργανωτές της προσπάθειας αυτής. Περισσότερα όμως συγχαρητήρια δόθηκαν στη ζωγράφο, την κ. Πειρουνίδου, η οποία επί μία εβδομάδα, ακούραστα, προσπάθησε και επέτυχε να κινήσει το ενδιαφέρον τόσοσων παιδιών για τις καλές τέχνες. Η ίδια έδειχνε πολύ ικανοποιημένη από τα έργα των παιδιών, και σε μια στιγμή ενθουσιασμού είπε ότι μερικά παιδιά έχουν πραγματικό ταλέντο στη ζωγραφική, και τα μαθήματα αυτά θα τα βοηθήσουν να δουν το ταλέντο τους και να το αναδείξουν με την κατάλληλη εκπαίδευση.

Στις 8 Αυγούστου άρχισαν οι αθλητικές εκδηλώσεις, οι οποίες τελείωσαν στις 14 Αυγούστου.

Στις 8-9 και 10 Αυγούστου έγινε το «Τουρνουά» ποδοσφαίρου. Στα γήπεδα του Παλιοκάτου και της Ανεμορράχης έγιναν οι προκριματικοί αγώνες, ενώ ο τελικός έγινε στο γήπεδο του Παλιοκάτου στις 10 Αυγούστου. Σε όλους τους αγώνες οι ομάδες έπαιξαν δυναμικά και με πολύ ενθουσιασμό. Τα παιδιά βρέθηκαν στο χώρο που τους ανήκει και το απόλαυσαν.

Νικήτρια ομάδα αναδείχθηκε η ομάδα του Παλιοκάτου, η οποία έπαιξε στον τελικό με την ομάδα της Κυψέλης. Τον αγώνα τον παρακολούθησαν πολλά νέα παιδιά, αλλά και μεγαλύτεροι που ήθελαν να δουν ένα ποδοσφαιρικό αγώνα στην περιοχή τους.

Η Ένωση θα προσπαθήσει να γίνουν περισσότεροι αγώνες και όχι μόνον τον Αύγουστο. Στόχο έχει να καθιερωθούν και να επισκευασθούν όσα γήπεδα υπάρχουν, για να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τις ομάδες και να γίνουν και άλλα γήπεδα στην περιφέρεια, για να μπορεί η νεολαία να τα χρησιμοποιεί όλο το χρόνο.

Στις 11 Αυγούστου οι ομάδες αγωνίστηκαν στο Βαθύκαμπο στο RIVER SOCHER. Για τους νέους ο αγώνας αυτός είναι πολύ ελκυστικός. Χαίρονται να αγωνίζονται παίζοντας μπάλα μέσα στην άμμο. Και

αυτοί όμως που παρακολουθούν μένουν ευχαριστημένοι, γιατί το παιγνίδι στην άμμο του ποταμού έχει μια ιδιαίτερη ομορφιά και προκαλεί αφάνταστα γέλια με τα πεσίματα των παικτών στην άμμο. Έχουν δε και την ευκαιρία να «τσαλαβουτήσουν» έστω και για λίγο στα ήσυχια νερά του Αράχθου. Και εδώ όλες οι ομάδες αγωνίστηκαν δυναμικά. Νικήτρια ομάδα στους αγώνες αυτούς αναδείχθηκε η ομάδα από τις Κούινες, η οποία είχε αρχηγό το μουσικό Κώστα Μήτσιο.

Στις 12 και 14 Αυγούστου έγιναν οι αγώνες μπάσκετ στο Αθαμάνιο. Και εδώ οι ομάδες έπαιξαν σαν επαγγελματίες του αθλήματος και ικανοποίησαν όλους τους θεατές, που ήταν πάρα πολλοί και την πρώτη και τη δεύτερη ημέρα. Νικήτρια ομάδα αναδείχθηκε η ομάδα της Κυψέλης που έπαιξε στον τελικό με την ομάδα του Βουργαρελίου.

Όλη η οργάνωση είχε ανατεθεί στον κ. Ηλία Γεωργιάδη, ο οποίος κατάφερε να εκτελεστούν οι αγώνες άψογα, να έχουν ενδιαφέρον μέχρι το τέλος και να μείνουν ικανοποιημένοι όλοι, αθλητές και θεατές.

Στις 19 Αυγούστου έγινε στην πλατεία Αθαμάνιου το Γ' Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών. Ομάδες χορευτών από το Αθαμάνιο και την Κυψέλη χόρεψαν χορούς από πολλά μέρη της Ελλάδας. Όλοι οι χορευτές μικροί και μεγάλοι χόρεψαν με κέφι και το χορό τους τον απόλαυσαν οι παρευρισκόμενοι, που γέμισαν την πλατεία.

Έκπληξη προκάλεσε η συμμετοχή μερικών χορευτών του Αθαμάνιου, από αυτούς που χόρεψαν για πρώτη φορά, με παραδοσιακές στολές το έτος 1968 στην ίδια πλατεία. Μετά από τόσα χρόνια συμμετείχαν και αυτοί στο Φεστιβάλ, που έγινε στο χωριό τους. Γεγονός που συγκίνησε μικρούς και μεγάλους.

Ο παραδοσιακός χορός είναι η ιστορία ή ένα μέρος της ιστορίας μας. Και αυτό μας είπαν με τη συμμετοχή τους οι χορευτές του 1968

Η ορχήστρα του Κώστα Μήτσιο ήταν υπέροχη και όταν έπαιζε για τα χορευτικά συγκροτήματα και όταν στη συνέχεια έπαιξε για όλους παραδοσιακή μουσική από όλη την Ελλάδα. Διασκέδασε τον κόσμο που έμεινε στην πλατεία μέχρι τα ξημερώματα. Ήταν



Η ομάδα μπάσκετ του Βουργαρελίου.

μια βραδυά υπέροχη. Ήταν μια βραδυά που ανάμισε δημότες από όλα τα δημοτικά διαμερίσματα του Δήμου.

Η κ. Βασιλική Ζορμπά εκ μέρους του Συλλόγου Αθαμάνιου και ο κ. Ευάγγελος Κουτσόπανος, εκ μέρους του Συλλόγου Κυψέλης που είχαν αναλάβει την προετοιμασία των χορευτικών, κατάφεραν με αυτή την παράσταση να τους ευχαριστήσουν όλους, όσους παρευρέθηκαν τη βραδυά αυτή στο Αθαμάνιο.

Την εκδήλωση αυτή τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής Άρτας κ. Παύλος Στασινός, ο Πρόεδρος του Νοσοκομείου Άρτας, ο πρώην Δήμαρχος του Δήμου Αθαμανίας κ. Οδυσσεύς Δράκος, ο αντιδήμαρχος κ. Γεώργιος Δημητρίου, οι Δημοτικοί Σύμ-

βουλοι κ. Χρήστος Χασιάκος και η κ. Σταυρούλα Καραβασίλη κ.αλ.

Η Ένωση αποφασίζει να γίνουν αυτές οι εκδηλώσεις γιατί γνωρίζει ότι τα μέλη της, Σύλλογοι και οι Αδελφότητες του πρώην Δήμου Αθαμανίας, θα βοηθήσουν να εκτελεστούν όλα τα προγράμματα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Η προβολή του τόπου, η προβολή των ηθών και εθίμων της περιοχής θα φέρει καλύτερο αποτέλεσμα εάν συμμετέχουν όλοι που ασχολούνται με τον πολιτισμό, με τον αθλητισμό, με τις τέχνες. Αυτά είναι που ενώνουν τους ανθρώπους. Αυτά είναι που φέρνουν επισκέπτες σε ένα τόπο και ο τόπος μας, που ξεχωρίζει για την ομορφιά του, έχει ανάγκη από προβολή. Από την προβολή κάθε περιοχής του, γιατί όλες είναι πανέμορφες.

Μέσα σε λίγο χρόνο ετοιμάστηκε όλη η τεχνική υποδομή που απαιτούνταν για να γίνουν οι εκδηλώσεις αυτές. Όλοι δούλεψαν αφοικερωδώς και με ένα στόχο να γίνει κάτι καλό για τον τόπο μας. Για μια ακόμη φορά αποδείχθηκε ότι με την ενότητα μπορούμε να βοηθήσουμε καλύτερα το Δήμο μας, αλλά και τα χωριά μας. Και αυτός είναι ο κύριος στόχος της Ένωσης. Αυτός είναι ο κύριος λόγος σύστασής της.

Βέβαια η Ένωση φέτος είχε προγραμματίσει να διευρύνει τα προγράμματά της και να προσθέσει και άλλα. Αυτό όμως δεν έγινε εφικτό γιατί δε δόθηκαν από το Δήμο τα χρήματα που απαιτούνταν. Ο Δήμος έδωσε ένα μικρό ποσό (6.000 Ευρώ) που δεν κάλυπτε όλες τις εκδηλώσεις που έγιναν. Το Διοικητικό Συμβούλιο όμως της Ένωσης αποφάσισε να διαθέσει το ποσό που υπολείπονταν από το Ταμείο της, για να γίνουν όλες οι παραπάνω εκδηλώσεις, για να μη ξεχαστεί μια αρχή που έγινε.

Η Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης των Συλλόγων και Αδελφοτήτων του πρώην Δήμου Αθαμανίας **Λαμπρινή Παπαδήμα-Σπαή**

**ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**

Λεγόταν και «φамиλιά» ή «φамиλία» και τα μέλη της «νομάτοι ή νοματαίοι» ή και «ψυχές». Αρχηγός της οικογένειας ήταν ο παππούς και η γιαγιά. Ακολουθούσε έπειτα στην ιεραρχία ο πρωτότοκος γιος με τη γυναίκα του. Και ύστερα οι άλλοι κατά σειρά ηλικίας. Οι νυφάδες προσφωνούσαν τον πεθερό τους πατέρα και την πεθερά τους μάνα. Εκείνοι δε την έλεγαν «νύφη» ή με το όνομά της ή με το παράγωγο του άντρα της όπως λ.χ. Χρήσταινα, αν ο άντρας της λεγόταν Χρήστος. Τα πεθερικά της νύφης προσφωνούνταν μεταξύ τους συνήθως με τα μικρά τους ονόματα. Πολλές φορές όμως στα γεράματα τους ο γέρος έλεγε τη γριά του γυναίκα κάποτε γριά και κάποτε με το παράγωγο του δικού του ονόματος λ.χ. Σπύραινα, αν αυτός λεγόταν Σπύρος. Η γριά επίσης έλεγε τον γέροντά της γέροντα ή νοικοκύρη. Τα εγγόνια έλεγαν τον παππού τους παππούλη ή τρανό και τη γιαγιά τρανή ή βάβω ή μάνα τρανή. Το θείο τον προσφωνούσαν μπάρμπα και τη θεία, θεία ή θειάκω ή θείτσα. Σε κάποια χωριά της Ηπείρου έβάζαν μπροστά από τα μικρά ονόματα το κάκω όπως λ.χ. κακωΒαγγελή κακωΜαρία. Αλλά και κάθε γέροντα ή γριά οι νέοι στην ηλικία τους έλεγαν άσχετα από συγγένεια του γέροντα, μπάρμπα και τη γριά θεία ή κυραθεία. Οι γυναίκες σύζυγοι των αδερφών λεγόταν μεταξύ τους συννυφάδες και προσφωνούσαν η μία την άλλη με το μικρό της όνομα ή με τα αντρικά τους παράγωγα όπως Χρήσταινα, Γιώργαινα κ.λπ. Η σύζυγος ενός αδερφού προσφωνούσε τους κουνιάδους της, δηλ. τα αδέρφια του άντρα της, αν ήταν μεγαλύτερες από τον άντρα της με το «αφέντη» ή και προ-

**ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ**

σθέτοντας σ' αυτό και το μικρό τους όνομα λ.χ. αφέντη Νίκο ή Γιώργο αν όμως ήταν μικρότερη με το μικρό τους όνομα. Τις μεγαλύτερες κουνιάδες τις προσφωνούσαν «κυρά», τις δε μικρότερες με το μικρό τους όνομα. Οι συγγενείς που προέρχονταν από γάμο λεγόταν συγγενείς από συμπεθεριό ή αλλιώς «εξ αγχιστείας», σε αντίθεση με τις άλλες που προέρχονταν από αίμα, τις «εξ αίματος».

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**

Οι γυναίκες δεν ήταν ισότιμες με τους άντρες. Θεωρούνταν κατώτερες και δεν είχαν τα δικαιώματα των αντρών, οι οποίοι ήταν αφέντες και εξουσιαστές τους. Έπρεπε να υπακούν στους άντρες και να σέβονται και να μην αντιμιλούν στα πεθερικά τους. Δεν είχαν το δικαίωμα να παίρνουν το λόγο σε συζήτηση μπροστά στον άντρα τους. Έπρεπε να κάνουν όλες τις δουλειές, όχι μόνο του σπιτιού, αλλά και τις αγροτικές, σε συνεργασία με τον άντρα τους ή και μόνες σε ορισμένες απ' αυτές. Να φορτώνονται τη βαρέλα και να πηγαίνουν για νερό, να φορτώνονται με ξύλα, ασφάκες, χορτάρια, αλέσματα και γενικά κάθε φορτίο που έπρεπε να μεταφερθεί, ιδίως όταν τα άλογα δεν ήταν διαθέσιμα. Όταν υπήρχε μόνο ένα άλογο διαθέσιμο για καβάλα καβαλίκευε ο άντρας και η γυναίκα βάδιζε μπροστά ποδαρόδρομο και πολλές φορές φορτωμένη με ξύλα ή χορτάρια. Αν τύχαινε να πάει κάπου το αντρόγυνο μέσα στο χωριό, όπως στην εκκλησία, σε επίσκεψη ή οπουδήποτε αλλού, δεν βάδιζαν ο ένας πλάι στον άλλον, αλλά ο άντρας βάδιζε μπροστά

και η γυναίκα ακολουθούσε πίσω του. Σε όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις η θέση της γυναίκας ήταν πίσω. Στα πανηγύρια μόνο οι άντρες διασκέδαζαν και στην εκκλησία η θέση των γυναικών ήταν στο Γυναικωνίτη. Ακόμη και στο καθημερινό τους φαγητό οι γυναίκες έπρεπε να προσέχουν τον άντρα περισσότερο από τον εαυτό τους.

**ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ – ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ**

Δεν γιόρταζαν γενέθλια, αλλά την ονομαστική τους γιορτή. Οι γυναίκες δεν γιόρταζαν παρά μόνο οι άντρες και τα αγόρια. Γι' αυτό και τις γιορτές των γυναικών τις έλεγαν «κούφιες» επειδή δεν ακούγονταν και περνούσαν απαρατήρητες. Οι άντρες που γιόρταζαν πήγαιναν αυτή τη μέρα στην εκκλησία. Κι εκεί ο νεωκόρος τους πρόσφερε «φιόρο» επάνω σε δίσκο δηλ. μικρό μπουκέτο από τριαντάφυλλα η γαρύφαλλα ή άλλα λουλούδια δώρο της εκκλησίας, αυτοί δε άφηναν στο δίσκο ένα νόμισμα για την εκκλησία. Έθιμο ήταν για τους γιορτάζοντες να στέλνουν αυτή τη μέρα από το σπίτι τους με κάποια γυναίκα ή κοριτσάκι στην εκκλησία «ύψωμα» (μεγάλο πρόσφορο με σφραγίδα) για να το «σηκώσει» (διαβάσει) ο παπάς και να βγάλει από το κέντρο της σφραγίδας τον «άρτο» που θα έτρωγε ύστερα στο σπίτι αυτός που γιόρταζε. Πολλοί αντί να στείλουν το «ύψωμα» για «σήκωμα» στην εκκλησία καλούσαν τον παπά να το «σηκώσει» στο σπίτι τους. Μετά την εκκλησία και μέχρι το μεσημέρι έκαναν επίσκεψη στο σπίτι του εορτάζοντα οι άντρες συγγενείς και φίλοι, το δε απόγευμα πριν νυ-

χτώσει πήγαιναν επίσκεψη μόνες τους οι γυναίκες. Στους επισκέπτες προσφέρονταν γλυκό του κουταλιού μέσα απ' το «φοκά», ούζο στους άντρες και λικέρ στις γυναίκες. Οι επισκέπτες δεν πήγαιναν δώρο στους εορτάζοντες όπως σήμερα. Επίσης οι επισκέψεις αντρών και γυναικών μαζί το απόγευμα άρχισαν να συνηθίζονται μετά τον πόλεμο του '40.

ΥΓ. Εδώ ολοκληρώνω λοιπόν την αναφορά μου με τους λίγους στίχους του Ηπειρώτη ποιητή Β. Σαχίνη στίχους που χρησιμοποίησα όταν άρχισα να γράφω τις Ματιές στη Λαογραφία του τόπου μας:

Αγαπημένες θύμησες  
απ' τ' όμορφο χωριό μου  
μου 'χουν γεμίσει την ψυχή  
και μέρος πια δε μένει  
για να χωρέσουν ομορφιές  
που βρίσκονται κι αλλούθε.

Στην εργασία μου αυτή ενδεχομένως να παρατηρήσατε ελλείψεις, παραλήψεις η και ανακρίβειες πιθανόν διότι ούτε γραπτά βοηθήματα είχα στη διάθεσή μου (το ανέφερα άλλωστε από την αρχή που άρχισα την αναφορά μου στη Λαογραφία του τόπου μας γενικότερα) ούτε πολλές πληροφορίες είχα δυνατότητα να συγκεντρώσω από ηλικιωμένους ανθρώπους (πολύ ελάχιστες). Στηρίχτηκα περισσότερο στις προσωπικές μου αναμνήσεις και βιώματα. Έτσι μπόρεσα να σταχυολογήσω την όλη αναφορά μου στη Λαογραφία του τόπου μας. Αν το κατόρθωσα ή όχι δεν θα το κρίνω εγώ. Εύχομαι τη δική μου προσπάθεια να συνεχίσουν και ολοκληρώσουν άλλοι ικανότεροι ίσως από μένα.

Σας ευχαριστώ, με εκτίμηση  
**Σαββούλα Κολιούλη**

**ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΙΣ ΣΚΙΑΔΑΔΕΣ**


**Φάση από τον αγώνα: Ο Λευτέρης Χρησιτίδης απειλεί την αντίπαλη εστία με κεφαλιά, που θα την αποκρούσει στη συνέχεια θεαματικά ο τερματοφύλακας της Θύελλας.**

Όπως κάθε χρόνο από το 1977, συναντήθηκαν και φέτος στις 16 Αυγούστου σε ποδοσφαιρικό αγώνα στο ανακαινισμένο στάδιο "Πατσαβάνα" οι αιώνιοι αντίπαλοι ΧΟΥΦΤΑΛΑ (με παίκτες άνω των 30 ετών) και ΘΥΕΛΛΑ (με παίκτες 13 – 29 ετών), στα πλαίσια των θερινών εκδηλώσεων που διοργανώνει κάθε χρόνο ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Σκιάδαδων.

Ο αγώνας (κανονικής διάρκειας 90') ήταν συναρπαστικός και κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον των 60 και πλέον φιλάθλων που τον παρακολούθησαν, ενισχύοντας τις ομάδες τους με πρωτότυπα σπαρταριστά συνθήματα.

Στο 70' λεπτό του αγώνα και ενώ το σκορ ήταν ισόπαλο 5-5, μπήκε αλλαγή ο εβδομηντάχρονος (!) Λευτέρης Χρησιτίδης, ο οποίος στα 20' που αγωνίστηκε απείλησε 4 φορές την εστία της Θύελλας, με 2 κεφαλιές και ισάριθμα σουτ, και ανάγκασε τους αντιπάλους του να τον μαρκάρουν συνεχώς με δύο παίκτες. Μετά το τέλος του αγώνα, ο αειθαλής επιθετικός κρέμασε τα ποδοσφαιρικά του παπούτσια σε μία γκλίτσα και έκανε τον γύρο του θριάμβου στο γήπεδο, καταχειροκροτούμενος από θεατές και συμπαίκτες.

Ο αγώνας έληξε με νίκη των Χουφτάλων 6-5, με πέναλτυ που εκτέλεσε εύστοχα ο διακριθείς μέσος των Χουφτάλων Χρήστος Παπανικολάου.

Αποχωρώντας οι φιλάθλοι από το γήπεδο ευχήθηκαν να διατηρήσουν οι νεότεροι για πάντα αυτή την όμορφη παράδοση, που έκλεισε φέτος 35 ολόκληρα χρόνια.

**ΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ**

**ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ – ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ**

Από τη Σαββούλα Κολιούλη

**«Ο ασκός του Αιόλου»**

Η συνήθεια να διορίζονται στις κυβερνήσεις των ημερών μας και μερικοί εξωκοινοβουλευτικοί υπουργοί δεν είναι σημερινή εφεύρεση. Την είχε εφαρμόσει πρώτος στα πανάρχαια χρόνια ο μέγιστος των θεών του Ολύμπου ο μεγαλειότατος Δίας ο οποίος εκτός από θεός..... υπουργούς σύμφωνα με τη μυθολογία είχε δώσει υπουργεία και σε θνητούς ανθρώπους όπως για παράδειγμα στον Αίοιο. Σε αυτόν είχε αναθέσει το υπουργείο του αέρα με τον τίτλο «ταμίας του αέρα».

Ο μύθος λέει ότι τον είχε φίλο. Μεταγενέστερος όμως μύθος (Αινειάδα Βιργιλίου) λέει ότι ο Αίοιος χρωστούσε τη θέση αυτή στην εύνοια της Ήρας συζύγου του Δία. Από το όνομα του Αιόλου ονομάστηκε στις μέρες μας η νέα μέθοδος παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος με τη δύναμη του αέρα «αιολική ενέργεια» δηλ. ενέργεια με τη μεσολάβηση του Αιόλου κυβερνήτη του αέρα. Ο Αίοιος πατέρας έξι αγοριών και έξι κοριτσιών που είχαν παντρευτεί μεταξύ τους είχε εγκατασταθεί από τον Δία βασιλιάς σε ένα πλωτό νησί την Αιολίνα και εκεί ζούσε με τη μεγάλη του οικογένεια χρυσή ζωή.

Αυτό το νησί που πήρε το όνομά του, τοποθετούνταν ΒΑ της Σικελίας. Ο Αίοιος ήταν εξουσιοδοτημένος από το Δία να περιορίζει η να αφήνει ελεύθερους τους ανέμους όπως αυτός ήθελε. Τους ανέμους τους κρατούσε κλεισμένους σε μια μεγάλη σπηλιά (άντρο) κοντά στα ανάκτορά του και όταν ήθελε να δημιουργήσει τρικυμία στη θάλασσα χτυπούσε με την τριάινά του το βουνό κάτω από το οποίο βρισκόταν η σπηλιά και οι άνεμοι ορμούσαν έξω κατά το θέλημά του. Σε εκείνο λοιπόν το νησί του Αιόλου έφτασε κάποτε και ο πολυμήχανος ήρωας της Τροίας Οδυσσέας επιστρέφοντας από τη χώρα των Κυκλάδων.

Ο Αίοιος τον φιλοξένησε για κάποιο διάστημα και όταν έφυγε για να τον εξασφαλίσει από τους ανέμους και να φτάσει γρήγορα στην πατρίδα του, του έδωσε ένα ασκί από αγελαδινό τομάρι στο οποίο είχε μέσα όλους τους ανέμους εκτός από

τον ούριο Ζέφυρο που ήταν κατάλληλος για το ταξίδι του.

Πραγματικά το ταξίδι επί εννέα ημέρες ήταν θαυμάσιο και πολύ ξεκούραστο μια και βοηθούσε ο ούριος άνεμος. Γρήγορα θα έφτανε στη Ιθάκη ο Οδυσσέας. Όμως πάνω στη δέκατη μέρα έγινε απροσδόκητα το μεγάλο κακό. Οι σύντροφοί του που τους βασάνιζε η περιέργεια για το τι έκρυβε μέσα το ασκί του Αιόλου πήραν απόφαση να το ανοίξουν κρυφά από τον Οδυσσέα. Έτσι κάποια στιγμή που πήρε ο ύπνος τον Οδυσσέα βρήκαν την ευκαιρία να πραγματοποιήσουν το σχέδιό τους.

Δεν πρόλαβαν όμως να λύσουν καλά – καλά το σκοινί του ασκιού και αμέσως ξεπετάχτηκαν από μέσα με μεγάλη ορμή προς τα έξω οι άνεμοι κι άρχισαν να φυσάνε μανιασμένα αντίθετα με την πορεία τους και να σηκώνουν θεόρατα κύματα. Τα πλοίο ήταν δύσκολο να κυβερνηθεί και όλο κινδύνευε να βουλιάξει. Πολλές μέρες κράτησε αυτό το κακό.

Τελικά το πλοίο ξαναβρέθηκε στο νησί του Αιόλου. Ξαφνιάστηκε όταν τους είδε ο Αίοιος και θυμωμένος για την ανυπακοή τους, τους έδωσε αμέσως από το νησί. Ακολούθησαν έτσι νέες περιπέτειες και αγωνίες που κράτησαν πολλές μέρες ώσπου στο τέλος το πλοίο τους ναυάγησε πάνω σε βράχια και ο Οδυσσέας βρέθηκε μόνος του ναυαγός στο νησί των Φαιάκων (Κέρκυρα) όπου ως γνωστόν τον περιμάζεψε σε κακά χάλια η κόρη του βασιλιά η Ναυσικά.

Από τότε και μέχρι σήμερα όταν η θάλασσα είναι ήσυχη και γαλήνια και ξαφνικά αγριεύει και φουρτουνιάζει σηκώνοντας απ' τον αέρα φοβερά κύματα λέμε: «άνοιξε ο ασκός του Αιόλου ή οι ασκοί του Αιόλου». Η ίδια όμως φράση λέγεται και για τους ανθρώπους όταν οργίζονται και ξεσπάνε σε βρισιές.

Λέμε τότε γι' αυτούς ότι: «άνοιξαν τους ασκούς του Αιόλου» ή ότι τους έπιασαν τα «μπουρίνια» τους (φυσήματα αέρα). Αλλά και σε άλλη ακόμη περίπτωση όταν κάποιος είναι καλά και όλα του πάνε ευνοϊκά στη ζωή και ξαφνικά πέφτουν επάνω του αλλεπάλληλες συμφορές τότε λέμε «άνοιξαν επάνω του οι ασκοί του Αιόλου».

Το μέλλον του χωριού μας και της Αδελφότητας είναι η νέα γενιά. Ας τη φέρουμε πιο κοντά μας!

## «ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΡΥΦΕΡΕΣ ΚΑΙ ΛΕΠΤΕΣ» ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

Δεν ξέρω τι να πρωτογράψω για αυτήν την καλοκαιρινή εμπειρία στο Βουργαρέλι. Θεωρώ τις λέξεις που αποτυπώνω σ αυτό το χαρτί φτωχές για τα συναισθήματα και τις εντυπώσεις που αποκόμισα. Σε πρώτη φάση μια φράση μου βγαίνει που κλείνει μέσα της πολλά. Το Βουργαρέλι χαρακτηρίζεται από μία και μόνο λέξη: τέλεια!

Γύρω σου στον ορίζοντα ορθώνονται βουνά, η οροσειρά των Τζουμέρκων στο μεγαλείο της και κάτω από τις πέτρινες κορυφογραμμές τα πάντα πράσινα, έλατα, πολλά έλατα. Όλο αυτό το θέαμα σου κόβει την ανάσα, παράλληλα όμως ο καθαρός, φρέσκος αέρας σε ξεκουράζει και σου δίνει μια αίσθηση ευεξίας και πληρότητας και ακόμη όπου και να σταματήσεις ακούς τον κρυστάλλινο ήχο του νερού που κατηφορίζει από τις πλαγιές. Στο Βουργαρέλι ξαφνικά ο χρόνος μοιάζει να σταματά και έχεις την ψευδαίσθηση ότι μένεις εκεί χρόνια.

Φυσικά όλα αυτά δεν ήταν αρκετά από μόνα τους για να περάσουμε όμορφα. Το μεγαλύτερο ρόλο του έπαιξε ο ανθρώπινος παράγοντας. Ζεστοί και φιλόξενοι άνθρωποι, όλοι χωρίς καμία εξαίρεση. Αλλά το σπουδαιότερο η γνωριμία μας με τα παιδιά του χωριού. Παρέα όμορφη, καταπληκτική. Από τη στιγμή που γνωριστήκαμε δε χωρίσαμε καθόλου. Γέλια, φωνές αστεία κάθε μέρα μέχρι τα ξημερώματα στο γνωστό μας στέκι, τραγούδια, μουσική, χορός με το ίδιο κέφι.

Θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα στη μέρα της παράστασης (αυτός ήταν ο κύριος σκοπός της επίσκεψής μας στο Βουργαρέλι). Η συγκίνησή μας μεγάλη, αφού η προσπάθεια που καταβάλαμε όλη τη χρονιά εκτιμήθηκε ιδιαίτερα τους κατοίκους που το απέδειξαν με το πιο θερμό χειροκρότημα. Κατάμεστη η αίθουσα ακόμη και όρθιοι όλοι ενθουσιασμένοι. Και στο τέλος τα λόγια του Δημάρχου και η προσφορά δώρων αναμνηστικών καθώς και του προέδρου του Πολιτιστικού Συλλόγου με τις ωραίες κάρτες. Το επισφράγισμα ήρθε με το ζεστό δείπνο στην όμορφη ταβέρνα στο δρόμο για το Σταυρό προσφορά του Δημάρχου και Γαρνέλη που μας συνόδευσε μαζί με τα άλλα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου. Ευχαριστούμε όλους από καρδιάς για τη βραδιά αυτή. Επίσης ευχαριστίες απευθύνουμε όλη η ομάδα με τη δική μου πένα στο Δασάρχη Άρτας για το θαυμάσιο χώρο της διαμονής μας (Δασονομείο) που τόσο ευγενικά παραχώρησε και όλους τους κατοίκους. Επίσης την καθηγήτριά μας και Αντωνίου για αυτή την «περιπέτεια» που θα μας μείνει αξέχαστη σε όλη μας τη ζωή. Δεν ξεχνάμε όμως και το Διευθυντή μας τον κο Κάρμα που μας συνόδευσε από και προς την Αθήνα και συμμετείχε στην παράστασή μας. Η παραμονή μας στο Βουργαρέλι υπήρξε απ όλες τις πλευρές μαγική. Ο φωτογραφικός μας φακός έχει συλλάβει τη θέα των βουνών και την άγρια ομορφιά του τοπίου. Στη μνήμη μας όμως οι άνθρωποι και όλα περάσαμε μαζί τους θα αποτελούν τα ομορφότερα στιγμιότυπα....

Είναι κάτι στιγμές τρυφερές και λεπτές σαν κλωστές τυλιγμένες σ αδράχτι σε γυρνούν απαλά σε μεθούν σιωπηρά σε γεμίζουν με πείσμα και άχτι.

Μαριάντζελα Αποστολίδη

## Θέατρο; Ναι, από την αρχή, χωρίς να έχω ψάξει το “γιατί”

Το θέατρο είναι μια παράλληλη ζωή, καμιά φορά καλύτερη από την πραγματική. Αφήνεσαι, δεν φοβάσαι να ζήσεις, να νιώσεις, να εκφράσεις αυτό που νιώθεις. Κοιτάω τα παιδιά καθώς παίζουν την τελευταία πρόβα πριν την παράσταση, παρατηρώ τις κινήσεις τους και τις εκφράσεις των προσώπων τους. Άραγε εκδηλώνονται έτσι και στην πραγματική τους ζωή? Φέτος ήρθαμε πολύ κοντά και με καθηγητές και με μαθητές, κατάλαβα τι σημαίνει να έχεις ‘δευτέρα οικογένεια’ γιατί δεν έτυχε να είμαστε όλοι μαζί, εμείς το θέλαμε και το κάναμε πράξη. «Δεν θέλω να τους χάσω», σιωπηθυρίζω. Αλήθεια, δεν θέλω. Όσο επαναλαμβάνονταν οι πρόβες τόσο πιο κοντά ερχόμασταν, γνωρίζαμε όλο και καλύτερα ο ένας τον άλλο. Κάναμε πρόβες στη Λουίζα, ένα θεατράκι στο Βύρωνα, εκεί θα δίναμε και την πρώτη μας παράσταση. Το μπορντό βελούδο στα καθίσματα, οι προβολείς που μας τύφλωναν, το τρίξιμο της ξύλινης σκηνής καθώς παίζαμε, οι παλιές γκριζωπές κουρτίνες, τα καμαρίνια πλημμυρισμένα από γέλια και φωνές, συναισθήματα και λόγια. Όλες αυτές οι στιγμές μαζεμένες τώρα μπροστά στα μάτια μου. Και υπήρχε περίπτωση κάτι τέτοιο να το ξεχνούσα? Αγαπώ όχι μόνο το θέατρο, αλλά και όσα μου θυμίζουν στην ομάδα, τις μουσικές, τους θεατές, την εναλλαγή του φωτός και των συναισθημάτων πάνω στην σκηνή, το άγχος μην σου ξεφύγει κάτι από τα λόγια σου και όλον αυτό τον ενθουσιασμό που ποτέ δεν τελειώνει. Και εκεί που κάτι συζητούσαμε ένα βράδυ που είχαμε βγει για φαγητό όλη η ομάδα, αποφασίζουμε στις 23 Ιουλίου να ξεκινήσουμε για Βουργαρέλι.

Είχα ακούσει τόσα πολλά για αυτό το χωριό και είμαι από τους περιέργους και ανυπόμονους ανθρώπους που αν βάλουν κάτι στο μυαλό τους, δύσκολα να το ξεχάσουν!

Κι όλα αυτά τα καλά λόγια, κατάλαβα από την πρώτη στιγμή που πήγα πως ήταν λίγα. Ένα υπέροχο, καταπράσινο χωριό, στη μέση του πουθενά, με θέα κάτι πελώρια βουνά Μ’ ανθρώπους φιλόξενους, ευγενικούς, χαμογελαστούς.. αληθινούς. Δεν άργησα πολύ να εγκλιματιστώ, ίσα-ίσα το ένιωθα από την αρχή σαν χωριό μου. Η ημέρα της παράστασης (25-07-11) ήταν αξέχαστη. Από το πρωί πρόβες με κάποια μικρά διαιμμάτα και το απόγευμα η παράσταση. Το άγχος μου, θυμάμαι, ήταν η απόσταση ανάμεσα σε σκηνή και καθίσματα, ένιωθα πως οι θεατές δεν παρακολουθούσαν την παράσταση, αλλά κάθονταν και αυτοί μαζί μας επάνω στην σκηνή!

Πώς να εξηγήσεις το περίεργο εκείνο συναίσθημα που

πριν βγεις στην σκηνή όλα σου φαίνε, αλλά για να μην ξεσπάσεις δεν μιλάς σε κανέναν τα πόδια σου τρέμουν και είσαι σίγουρος ότι αργά ή γρήγορα θα λιποθυμήσεις. Το μετά? Δεν μπορώ να το περιγράψω με λόγια, όλα αυτά τα χαμόγελα, ο χτύπος της καρδιάς σου, οι αγκαλιές με τα παιδιά και τους καθηγητές, αυτή η ανακούφιση πως όλα κύλισαν έτσι ακριβώς όπως το είχες φανταστεί. Δίνεις την ψυχή σου και τη παίρνεις πίσω μόλις κλείσει η αυλαία. Καμιά φορά όμως, αφήνεις ένα κομμάτι σου, μικρό, όχι μεγάλο, αλλά κομμάτι σου εκεί σ’ αυτούς που σε κοιτάνε. Οι μέρες που έζησα στο Βουργαρέλι ήταν απ’ τις πιο ωραίες μου στιγμές που έχω ζήσει μέχρι τώρα. Τα τραπέζια, τα ξενύχια, τα τοπία, οι άνθρωποι..

Κάποιος μου έμαθε ότι δεν υπάρχει ‘εγώ’ ή ‘εσύ’, υπάρχει το ‘εμείς’. Εμείς λοιπόν σαν ομάδα καταφέραμε πολλά φέτος, ήρθαμε κοντά, δεν φοβηθήκαμε, ανταλλάξαμε ιδέες, ‘πιστεύω’ και ‘θέλω’. Φέτος απέκτησα άλλη μια οικογένεια, όπου αδέρφια μου είναι τα παιδιά του θεατρικού και για γονείς μου έχω τρεις! Την Λουκία Αντωνίου, τον Μάριο Μουραλάτο και τον Γιώργο Πλακίδα. Και άλλο ένα χωριό, το Βουργαρέλι. Όλα τα ωραία κάποτε τελειώνουν. Μέσα στο Σεπτέμβρη λοιπόν έπρεπε να πάρω απόφαση πως τελείωσε η παράσταση τελείωσαν πολλά. Κάθε τέλος, μια καινούργια αρχή λένε κάποιοι. Κι αν όμως το τέλος σε έπιασε απροετοίμαστο? Αυτό που θέλω να τονίσω είναι πως είμαι περήφανη για τους καθηγητές μας και τον διευθυντή κ. Δημήτρη Κάρμα. Όλους αυτούς που μου έκαναν το καλοκαίρι ομορφότερο. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο Δήμαρχο και τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου που παραβρέθηκαν στην παράστασή μας, το δείπνο που μας παρέθεσαν και την φιλοξενία τους στο Δασαρχείο.

Αν δεν πάρεις τον ρίσκο να κάνεις τα όνειρα σου πραγματικότητα και τις επιθυμίες σου πράξη.. η αυλαία θα πέσει και εσύ δεν θα έχεις προλάβει να χαρείς όλες αυτές τις ομορφίες της ζωής.. Αυτό που είμαστε το χρωστάμε σε ανθρώπους. Άλλοι το χρωστάνε στους γονείς, άλλοι σε δασκάλους και καθηγητές, άλλοι σε φίλους και έρωτες. Μαθαίνουμε μέσα από τη ζωή και ζούμε με τις αναμνήσεις του χθες. Είμαι σίγουρη πως οι αναμνήσεις που έχω απ’ όλα όσα ζήσαμε εκεί θα με συντροφεύουν για πάντα, γιατί αυτό σημαίνει ευτυχία. Σας ευχαριστώ για όλα

Μελίνα

2ο Λύκειο Βύρωνα

## ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

Από την 1η μέχρι την 31η Αυγούστου πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στην Δημοτική Πινακοθήκη του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων (πρώην Δημοτικό Σχολείο Παλαιοχωριού) εικαστική έκθεση με έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, χαρακτικής και σχεδίων των καλλιτεχνών, Β. Καζάκου, Α. Μπούρα, Α. Μπενάκη, Θ. Παπαγιάννη, Σ. Παπαγιάννη, Α. Πειρουνίδου, Β. Σταύρου, Σ. Σταύρου, Γ. Τσιούρη. Προηγουμένως το Σάββατο 30 Ιουλίου στις 7,30 μμ στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου ενώπιον πυκνού ακροατηρίου έγινε ομιλία – συζήτηση με θέμα « Ο Πολιτισμός, ο Τόπος, η Τέχνη» με ομιλητές τον Ζωγράφο κο Βασίλη Σταύρου και τον Βασίλειο Παπαϊωάννου εκ μέρους του μουσείου Σύγχρονης Τέχνης «Θ. Παπαγιάννης». Την ομιλία του κο Β. Σταύρου θα τη δημοσιεύσουμε σε επόμενο φύλλο.

### Έκθεση ζωγραφικής με μικρούς και μεγάλους!

Ολοκληρώθηκαν με επιτυχία τα σεμινάρια ζωγραφικής για τα παιδιά που διοργάνωσε η Ένωση Συλλόγων και Αδελφοτήτων Δήμου Αθαμανίας σε συνεργασία με το Κ.Δ.Α.Π.

Πλήθος κόσμου, μικροί και μεγάλοι έδωσαν το παρόν στα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής το Σάββατο 13-8-2011!

Γεμάτα από ενθουσιασμό και με τα πρόσωπά τους να λάμπουν από χαρά, τα παιδιά έδειχναν τα έργα τους στους γονείς τους και το πόσο απόλαυσαν την όλη δημιουργική δραστηριότητά τους.

Είναι ήδη η τρίτη (3η) χρονιά που πραγματοποιείται η κίνηση αυτή εκ μέρους της Ένωσης Συλλόγων & Αδελφοτήτων και του Κ.Δ.Α.Π. και από την ανταπόκριση που υπάρχει προβλέπεται να καθιερωθεί ως θεσμός.

Ραντεβού λοιπόν ξανά του χρόνου το καλοκαίρι για κάτι ανάλογο!!!

Ως τότε, ελάτε οι μικροί μας φίλοι στο Κ.Δ.Α.Π. για πολλά



παιχνίδια και δημιουργική απασχόληση.

Νούσια Αννίτα



Ένας πίνακας από την έκθεση.

## ΠΩΛΕΙΤΑΙ

διώροφη πέτρινη κατοικία στο Βουργαρέλι.  
Πληροφορίες στα τηλέφωνα  
210 2585854 και 6974575294

## ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Αγροτεμάχιο αρδευόμενο, 8,5 στρεμμάτων (περίπου), στη θέση “Καλαμάς” Βουργαρελίου, κατάλληλο και για επιδοτούμενα προγράμματα: αγροτουριστική μονάδα ή εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Πληροφορίες: 6976 927756.



Γεώργιος Στ. Κούρτης  
Ιατρός - Ειδικός Αλλεργιολόγος  
Βραβευμένο μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας  
Αλλεργιολογίας και Κλινικής Ανοσολογίας

ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΠΑΝΤΕΒΟΥ

Παναγοπούλου & Γρίβα 34 Αγρίνιο  
Τηλ.: 26410 48017 - Κιν.: 6973 997753  
e-mail: g.kourtis.allerg@hotmail.com

## ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Πωλείται οικόπεδο  
οικοδομήσιμο  
εντός οικισμού  
Βουργαρελίου  
περίπου 400 τ.μ.  
Πληροφορίες  
στο τηλέφωνο:  
26850 22284

Η παράδοσή μας δεν είναι νεκρό παρελθόν. Είναι οι ρίζες και η βάση για τον σύγχρονο πολιτισμό μας!

## Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΟΥΚΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΗ 2Η ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τούτο το λόγο θα σας πω  
δεν έχω άλλο κανένα  
μεθύστε με τ' αθάνατο  
κρασί του 21.

Αυτά τα λόγια είπε ο μεγάλος μας ποιητής Κωστής Παλαμάς στους Έλληνες φαντάρους τον Οκτώβρη του 1940, όταν τον ρώτησαν ποια θα ήταν η συμβουλή του τη στιγμή που αναχωρούσαν για το μέτωπο.

Θα πείτε τι σχέση έχουν αυτά τα λόγια με τη σημερινή μας εκδήλωση; Και όμως έχουν, γιατί το 21 είναι πάντα επίκαιρο, πάντα διατηρείται αθάνατο, για να οδηγήσει όχι σε καταστάσεις παραλογισμού αλλά έμπνευσης, δύναμης, ευδαιμονίας. Αυτή την έννοια έχει η αναβίωση της ιστορικής μνήμης όπως το αναφέρουμε στην πρόσκλησή μας για αυτήν την εκδήλωση. Ακριβώς δεν μπορούμε να επαναφέρουμε στη ζωή (γιατί αυτή είναι η σημασία της λέξης αναβίωση) πρόσωπα και καταστάσεις του 21, μπορούμε όμως λεκτικά η με αναπαράσταση να τα έχουμε εδώ μπροστά μας για οδηγό στο σήμερα και στο αύριο.

Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση σήμερα για δυο λόγους: γιατί θα αναφερθώ στο εξαιρετικής σημασίας γεγονός που διαδραματίστηκε στον ιστορικό αυτό χώρο 190 χρόνια πριν, αλλά και γιατί μου ξανάρχονται στο νου μνήμες από μια παρόμοια αναβίωση πριν 40 χρόνια, το 1971, όταν φοιτήτρια τότε συμμετείχα στην αναβίωση ιστορικής μνήμης που έγινε στον ιστορικό τούτο χώρο με μια αναπαράσταση του σκηνικού της εξέγερσης. Κάποια από τα πρόσωπα συγχωριανών μας έφυγαν από κοντά μας, κάποια άλλα όμως παραβρίσκονται και θυμούνται.

Η έναρξη λοιπόν της επανάστασης από τον ιστορικό αυτό χώρο ήταν ένα γεγονός καθοριστικό για την περιοχή των Τζουμέρκων και του Ραδοβιζίου. Έτσι λοιπόν επιχειρήσαμε από πέρυσι αυτή την εκδήλωση ιστορικής μνήμης για να μπορέσουμε να μεταδώσουμε μηνύματα και να φέρουμε τον τόπο μας στο προσκήνιο. Γιατί και σήμερα σε δύσκολους καιρούς, όπως θα έλεγε ο ποιητής, έχουμε ανάγκη τα στηρίγματα και παραδείγματα του παρελθόντος, για να πάρουμε δυνάμεις να αντιμετωπίσουμε ίδιες η παρόμοιες καταστάσεις και ειδικά να αφήσουμε κάτι στη νέα γενιά, μια παρακαταθήκη, γιατί αυτή τη στιγμή βλέπουμε ότι κάναμε λάθη. Αυτά ας τα παραδεχτούμε και ας προσπαθήσουμε κοιτάζοντας τους νέους στα μάτια να τους κάνουμε κερδίζοντας κάτι ελάχιστο για αρχή να το μεγιστοποιήσουν οι ίδιοι στο πέρασμα του χρόνου.

Οι νέοι μας έχουν ανάγκη την ιστορία και την καλλιέργεια της γλώσσας, γιατί το αντίθετο φέρνει την ισοπέδωση, την κατράκυλα. Ας προβληματιστούμε λοιπόν όλοι, ας μη δούμε την εκδήλωση πανηγύρι και ας μην την καταντήσουμε έτσι. Ο σεβασμός στο γεγονός και τα πρόσωπα δε θα φέρει το αποτέλεσμα αυτό. Έχω τονίσει

κατά καιρούς ότι είναι απαραίτητη η αναφορά στην τοπική ιστορία αλλά δεν πρόκειται εδώ για τοπική ιστορία μόνο. Το γεγονός έχει ευρύτερη εμβέλεια και αν δούμε κατάματα πως αντιμετωπίζεται σήμερα η ιστορία μας, με πρόσωπα να αποσιωπούνται π.χ από την ιστορία του Λυκείου απουσιάζει ο Ρήγας Φεραίος και ο Μακρυγιάννης, στους μαθητές την πα-



Από την εκδήλωση στον Αϊ - Γιώργη.

ρουσιάζουμε μάθημα επουσιώδες και βαρετό, πρέπει να συμβάλλουμε με κάθε τρόπο και συλλογικά στη διατήρηση της άσβεστης μνήμης προσώπων και γεγονότων της ιστορίας μας και ειδικά της νεότερης.

Προτάσσοντας λοιπόν το σκοπό της επετειακής εκδήλωσης θα επιχειρήσω μια σύντομη αναφορά στο γεγονός. Θρύλος, παράδοση και ιστορία συνυφαίνουν αδιάσπαστα το σκηνικό που διαδραματίστηκε το ιστορικό γεγονός. Ο θρύλος θέλει ένα χώρο ιερό με ένα προστάτη Άγιο και τι πιο σημαντικό από ένα καβαλάρη τον Αη - Γιώργη και ένα παπά να ευλογεί το λάβαρο της Επανάστασης. Όλα αυτά τα διέθετε ο χώρος που βρισκόμαστε τώρα. Το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου και τον ηγούμενο Χριστόφορο να ευλογεί το λάβαρο της Επανάστασης. Τα σημεία κοινά με την Αγία Λαύρα και ένα ακόμη που θα αναφέρω παρακάτω: «Η μονή αυτή είναι η Αγία Λαύρα της περιοχής. Εκεί τον Ιούλιο του 1821 είχαν συγκεντρωθεί 200 κλέφτες με τους καπεταναίους Γώγο Μπακόλα, Γεώργιο Καραϊσκάκη, Μήτρο Κουτελίδα, Τζουμερκιώτες και Ραδοβιζινούς και τους Ξηρομερίτες Ράγκο, Κουτσονίκα και Ίσκο και εκήρυξαν την επανάσταση, υψώσαντες τη σημαία με τις ευλογίες του ηγούμενου Χριστοφόρου», γράφει ο Κώστας Γ. Μαντάς τον Οκτώβρη του 1952 στην «Ηπειρωτική Εστία» σε δημοσίευσμά του με τίτλο «Το Βουργαρέλι της Άρτας και η μονή Άγιος Γεώργιος».

Ίσως πάνω σ αυτή την πληροφορία η σε άλλη παράδοση στηρίζεται και η αναμνηστική πλάκα που τοποθετήθηκε στο μοναστήρι του Βουργαρελίου είναι ψευδεπίγραφη με την έννοια ότι αναγράφει ιστορικές ανακρίβειες. Οι ανακρίβειες αυτές παρουσιάζουν το μοναστήρι του Βουργαρελίου ως Αγία Λαύρα της περιοχής που κατά περιεργή σύμπτωση συμ-

βαίνει έτσι να έχει κάτι κοινό με την Αγία Λαύρα.

Ο Σπυρίδων Τρικούπης στην «Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης», γράφει ότι «ψευδή είναι η εν Ελλάδι επικρατούσα ιδέα ότι εν τη μονή της Αγίας Λαύρας ανυψώθηκε κατά πρώτον η σημαία της Ελληνικής Επανάστασης»

Αλλά και ο ίδιος ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, στα απομνημονεύματά του αναφέρει ότι απ την Αγία Λαύρα είχε φύγει πριν από τις 24 Μάρτη για τα Νεζερά και βρίσκονταν από τις 24 Μάρτη και μετά στην επαναστατημένη Πάτρα. (Για την ιστορία θα αναφέρω ότι η 25η Μαρτίου είχε οριστεί με βασιλικό διάταγμα που υπέγραψε ο Όθων το 1838 να γιορτάζεται ως ημέρα που κηρύχθηκε η επανάσταση του 1821 και πρωτοϋψώθηκε η σημαία της στην Αγία Λαύρα από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό).

Ας πάρουμε όμως με τη σειρά παράδοση και ιστορικές πληροφορίες (αρκετές από αυτές παρατέθηκαν στην ομιλία μου όπως τις άντλησα από τα γραπτά της Βάσως Ράππη - Πλεύρη με τίτλο «Ο Άγιος Γεώργιος Βουργαρελίου και η εξέγερση στα Τζουμέρκα» φύλλο 225 της εφημερίδας «το Βουργαρέλι» και η επανάληψη εδώ δε θα ήταν σκόπιμη) για να καταλήξουμε στην παραδοχή των στοιχείων όπως αναφέρει και πάλι ο Γιάννης Κατσάνος: «Στο μοναστήρι του Βουργαρελίου, τον καιρό που ήταν ηγούμενος ο Χριστόφορος έγιναν δύο συσκέψεις καπεταναίων. Η πρώτη έγινε το 1820 (σύμφωνα με παράδοση που κατέγραψε ο Ν. Χ. Παπακώστας) και ασχολήθηκε με τον εθνικό ξεσηκωμό όταν έρθει η ώρα του. Η δεύτερη μαρτυρείται από τοπική παράδοση του Βουργαρελίου και πρέπει να έγινε πριν από τις 30 Μάη του 1821 που ο Καραϊσκάκης και ο Γιαννάκης Κουτελίδης με 30 άντρες Τζουμερκιώτες κατά πάσα πιθανότητα χτύπησαν τους Τούρκους στο Κομπότι». Ενώ ο Δημήτριος Καρατζένης αναφέρει πως πραγματοποιήθηκε στις 15 Μαΐου. Γι αυτό και στην πρόσκληση για την εκδήλωσή μας αναφέρουμε αυτή την ημερομηνία).

Γεγονός όμως είναι ότι η επανάσταση στα Τζουμέρκα δεν κηρύχθηκε επίσημα, γιατί όπως αναφέρει ο Μακρυγιάννης: «εμείς το πηγαίναμε σκεπασμένο» δηλαδή η εξέγερση στην περιοχή παρουσιάστηκε ως κίνηση που θα βοηθούσε τον Αλή - Πασά κατά του Σουλτάνου για να μπορούν οι Έλληνες να έχουν τη βοήθεια και την υποστήριξη των Τουρκαρβανιτών του Αλή, «γιατί δεν είχαμε ούτε όπλα οι περισσότεροι, ούτε τα αναγκαία του πολέμου όλοι». Μετά τα παραπάνω ερμηνεύονται τα γεγονότα που ακολούθησαν, καθώς οι οπλαρχηγοί της περιοχής κατέλαβαν τις διαβάσεις του Μακρυνόρους και απ τις 8 Ιουνίου ως τις 3 Ιουλίου 1821 συγκρούστηκαν με τους Τούρκους, για να μην επιτρέψουν να διαβούν προς τη Δυτική Ελλάδα και να καταστείλουν την επανάσταση. Έτσι στις 3 Ιουλίου νίκησαν τους Τούρκους στο Κομπότι και παράλληλα οι Σουλιώτες πολεμούσαν με τα σουλτανικά

στρατεύματα στην περιοχή δημιουργώντας αντιπερισπασμό. Έτσι πέτυχαν με συντονισμένη δράση τη διατήρηση της επανάστασης στη Δυτική Ελλάδα. Αποτέλεσμα αυτής ήταν και τρεις μάχες στην περιοχή μας. Η πρώτη που αναφέρει η παράδοση, γιατί δεν υπάρχουν συγκεκριμένες ιστορικές πληροφορίες πρέπει να έγινε μετά τις 29 Ιουνίου 1822, όταν ο Μάρκος Μπότσαρης και οι Κουτελιδαίοι συγκρούστηκαν στην Πλάκα με τους Τούρκους.

Η δεύτερη μάχη έγινε στο Βουργαρέλι στις 23 Σεπτεμβρίου 1824 σε οχυρή θέση που κατείχαν οι Τούρκοι. Σ αυτή συγκρούστηκαν 1000 περίπου Έλληνες με τους Κουτελίδα, Σπαή, Ράγκο, Κουτσονίκα, (χωρίς τον Καραϊσκάκη που ήταν άρρωστος στον Προυσό) με μπουλουκία του Ομέρ Βρυώνη που είχαν ξεκινήσει από το Βάλτο.

Η πιο σημαντική όμως μάχη, δόθηκε στην περιοχή Σταυρός, μεταξύ Αθαμανίου και Θεοδωριάνων στις 4 - 5 Αυγούστου 1822 και ήταν νικηφόρα για τους Έλληνες.

Ο Τοπάλ Πασάς θέλοντας να προελάσει προς τη Στερεά Ελλάδα, λόγω των κλειστών διαβάσεων, επέλεξε τη διαδρομή μέσω της Πλάκας - Βουργαρελίου να διασχίσει τα Τζουμέρκα. Όμως ο Γώγο Μπακόλας αντελήφθη τα σχέδιά του και διασχίζοντας πρώτος τα Τζουμέρκα κατέλαβε την οχυρή θέση στο Σταυρό. Στη μάχη πήραν μέρος και οι Κουτελιδαίοι, Ράγκος, Καραϊσκάκης, Τσαρακλής κ.α. Μάλιστα ο Μακρυγιάννης που συμμετείχε στη μάχη εξαιρεί την ανδρεία του Γώγου Μπακόλα: «και ο χειρότερος Έλληνας έκαμε ανδρεία το χρέος του, όμως προτιμάει και δοξάζεται ο Γώγος ο αθάνατος, δε στοχάζεται θάνατο ο αγνός πατριώτης».

Όλες αυτές οι μάχες υπήρξαν αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας. Και για να κλείσω θα μεταφέρω το λόγο του Μακρυγιάννη και τις αλήθειες του (πήρε μέρος όπως προείπα στη μάχη του Σταυρού) και όπως το κάνω σε κάθε ιστορική επέτειο: «Και όσα σημειώνω, τα σημειώνω, γιατί δεν υποφέρω να βλέπω το άδικο να πνίγει το δίκιο. Δια κείνο έμαθα γράμματα εις τα γεράματα και κάνω αυτό το γράφιμο το απελέκητο». « Δια όλα αυτά γράφω εδώ..... δια να χρησιμεύσουν όλα αυτά εις τους μεταγενέστερους και να μάθουν να θυσιάζουν δια την πατρίδα τους και θρησκεία τους περισσότερη αρετή. Χωρίς αρετή και πόνο εις την πατρίδα και πίστη εις την θρησκεία τους έθνη δεν υπάρχουν».

«Πατρίς να μακαρίζεις όλους τους Έλληνες, ότι θυσιάστηκαν για σένα να σ' αναστήσουνε, να ξαναειπωθείς άλλη μια φορά ελεύθερη πατρίδα όπου ήσουν χαμένα από τον κατάλογο των εθνών».

Τελειώνω με τους στίχους του μεγάλου μας ποιητή Νίκου Γκάτσου:

*Μπάμπη Γιάννη Μακρυγιάννη,  
πάρε μαύρο γιαταγάκι  
κι έλα στη ζωή μας πίσω  
το στραβό να κάμεις ίσιο.*

**ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ Α. ΧΡΥΣΟΥΛΑ, MD**  
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ  
τ. ιατρός ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Νεότιτος 13Α, Ν. Ηράκλειο, τ.κ. 141 22  
(πλησίον Η.Σ.Α.Π. Ν. Ηρακλείου)  
τηλ./fax: 210 2827000 - κιν.: 6972 778021

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΦΛΩΡΟΣ, MD**  
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ  
τ. ιατρός Γ.Ν. "ΓΙΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ"  
Εκπαδ. στο τμήμα αμφιβληστροειδούς - υαλοειδούς  
Γ.Ν. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Νεότιτος 13Α, Ν. Ηράκλειο, τ.κ. 141 22  
(πλησίον Η.Σ.Α.Π. Ν. Ηρακλείου)  
τηλ./fax: 210 2827000 - κιν.: 6974 363236

**Βασίλης Κούκος**  
στην καθημερινότητά σας

Α. Πεντέλης 6, Βριλήσσια 15235  
τηλ./φας: 210 68.22.409



Η εφημερίδα μας προβάλλει το Βουργαρέλι, καταγράφει την ιστορία του, ενημερώνει και διεκδικεί!

## ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΟΝΕΩΝ

Το Γυμνάσιο και Λύκειο Βουργαρελίου στεγάζεται σε κτηριακό συγκρότημα, το οποίο χρονολογείται από τριακονταετίας. Η δευτερογενής παλαιότητα του συνεπάγεται και διάφορα προβλήματα δυσλειτουργίας των δύο σχολείων. Για παράδειγμα η μεγάλη απόσταση του κλιμακωτού από τις αίθουσες και η επιφανειακή τοποθέτηση των σωληνώσεων επιφέρει την ελλιπή θέρμανση αλλά και την μεγάλη κατανάλωση πετρελαίου. Απώλεια θέρμανσης παρατηρείται και από τα πρώτες γενιάς αλουμίνιου πορτοπαράθυρα. Για όλα αυτά βέβαια αρμόδιος είναι –πλέον– ο Δήμος. Με την παρούσα δε οικονομική συγκυρία ίσως θεωρηθεί πολυτέλεια να ζητηθούν χρήματα για ανακαίνιση. Γι αυτό και ο Σύλλογος Γονέων αποφάσισε να πάρει πρωτοβουλία βοήθειας. Κι επειδή οι δυνατότητές του είναι μικρές και περιορισμένες ξεκινάει απ τα πιο απλά, όπως είναι ο ευπρεπισμός των αιθουσών και των κοινόχρηστων χώρων. Οι μαθητές, όπως όλοι γνωρίζουμε, έχουν τη συνήθεια να γράφουν τοίχους και θρανία, εκτονώνοντας έτσι τη νεανική τους ενέργεια στα διαλείμματα και τα κενά που έχουν. Μόνο που το αποτέλεσμα (πρόκειται και για...» συσσωρευμένη δουλειά» χρόνων!) είναι και για τους ίδιους πλέον αντιαισθητικό. Ο Σύλλογος Γονέων σε συνεργασία με το Σύλλογο των καθηγητών αλλά και τους μαθητές που είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν, αποφάσισαν να βαφτούν αρχικά οι τοίχοι των αιθουσών και όποιων χώρων η εικόνα δεν είναι και η καλύτερη για σχολεία. Ο Δήμος, μέσω της Σχολικής Επιτροπής θέλουμε να πιστεύουμε πως θα βοηθήσει, όσο τα οικονομικά του το επιτρέπουν. Εμείς, σαν Σύλλογος Γονέων, ζητάμε τη βοήθεια οποιουδήποτε μπορεί να προσφέρει χρήμα ή χρώμα (έχουμε κάνει αίτημα και σε εταιρείες βερνικιών τοίχου για δωρεάν προσφορά χρωμάτων) για την κίνησή μας αυτή.

Επιπλέον να ενημερώσουμε πως τα σχολεία χρειάζονται άμεσα την προμήθεια πέντε ηλεκτρονικών υπολογιστών, αναγκαίων για τη διδασκαλία του μαθήματος της πληροφορικής, σε αντικατάσταση των παλαιού τύπου και χαλασμένων εδώ και χρόνια υπαρχόντων.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως θα υπάρξει ανταπόκριση σε κάποιο (γιατί όχι σ όλα;) απ τα αιτήματά μας. Άλλωστε στους δύσκολους καιρούς που ζούμε η αντικατάσταση του χρηματικού ποσού με το είδος για το οποίο ζητείται το ποσό αυτό θεωρείται ιδιαίτερα εκτιμητέα κίνηση.

Για περισσότερες πληροφορίες : τηλ. 6972 206 503 κα Χαρά Βρατσίστα -Γκόγκου.

Ο αριθμός των μαθητών στα σχολεία του Βουργαρελίου είναι:

α) Δημοτικό Σχολείο: 9

β) Γυμνάσιο: 35

γ) Λύκειο: 48

Από το ΔΣ του Συλλόγου Γονέων μαθητών  
Γυμνασίου – Λυκείου Βουργαρελίου

Χαρουργός Οδοντίατρος - Εμφυτευματολόγος  
Εξωτερικός Συνεργάτης του  
Πανεπιστημίου Siena Italy

**Ελένη Ν. Κολιούλη**  
D.D.S. - M.Sc

Βελβενδού 12, Πλ. Κυμέλης, 113 63 Αθήνα  
210 88 22 688 - 6948 05 13 91  
email : koliouli@gmail.com

ΣΤΗΝ ΟΔΗΓΗ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ

**ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ 6**

**ΓΑΛΑΤΣΙ**

ΤΗΛ.:  
**210 2921249**

**ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ**

## Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ  
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ

Ο Αγναντίτης επίλαρχος Γ. Αγόρος είχε εγκατασταθεί στο χωριό μας και είχε δημιουργήσει την πρώτη ομάδα ανταρτών αποτελούμενη από 50 άντρες με την βοήθεια του Δημητρίου Αναγνώστου Ιατρού, του Κων/νου Παπαδόπουλου υπολ/γού, και Επαμεινώνδα Στούμπα εφέδρου υπολοχαγού και εντάχθηκε στο Γενικό Αρχηγείο του Ζέρβα και ανέλαβε τη διοίκηση των Τζουμέρκων.

Με την οπισθοχώρηση των Ιταλών στην Άρτα ο Ζέρβας μαζί με τον Άγγλο Αξιωματικό Κρίς Γουντιχάους επισκέπτονται τα Τζουμέρκα στις Αρχές Μάρτη και συναντιούνται με τα πρωτοκλασάτα στελέχη της ομάδας του Γ. Αγόρου. Επίσης συναντήθηκαν με τους δασκάλους Γεώργιο Παπαδημητρίου και Αλκιβιάδη Μπαλτσούλη.

Στις 23-3-1943 ο Ζέρβας προήγαγε την περιοχή των Τζουμέρκων σε Αρχηγείο με έδρα το Βουργαρέλι και αρχηγό τον δοκιμασμένο πλέον επίλαρχο Γ. Αγόρο. Από το Βουργαρέλι ο Ζέρβας έκανε περιοδείες στα γύρω χωριά και συγκροτούσε επιτροπές εθνικού αγώνα. Με την εμφάνιση του Στρατηγού μεταφέρεται η φλόγα της επανάστασης και ενισχύεται η οργάνωση του ΕΔΕΣ. Όταν η οργάνωση απλώθηκε και πύκνωσε στο Τζουμερκιώτικο Χώρο στα τέλη του Απριλίου μεταφέρθηκε το Στρατηγείο στο Βουργαρέλι και στο Συναϊκισμό Σκιαδάδες στο σπίτι του Ταγματάρχη Ευθυμίου Λαμπράκη προσωπικού φίλου του Ζέρβα και έτσι το Βουργαρέλι γίνεται κέντρο της Ανταρτικής δράσης και μοιάζει με Ελληνικό στρατόπεδο. Οι Γερμανοί όμως και οι Ιταλοί έχουν πληροφοριοδότες στην περιοχή και τα μαθαίνουν όλα. Έπρεπε λοιπόν να τα καταστρέψουν όλα.

Τετάρτη 5 Μαΐου 1943 ώρα 5:45 οι φιλήσυχοι κάτοικοι του χωριού δεν είχαν ακόμη ξυπνήσει και στη γύρω περιοχή βασίλευε άκρα ησυχία καθώς ξεκινούσε μια ανοιξιάτικη γλυκιά ημέρα. Μόνο κάπου –κάπου ακουγόταν ουρλιαχτά σκυλιών και στην απέναντι πλαγιά του Προφήτη Ηλία μια κουκουβάγια ξεχασμένη συνέχιζε το μονότονο νυχτερινό της θρήνο, προμήνυμα του μεγάλου χαλασμού. Ξαφνικά ο τόπος ταρακουνήθηκε από τις οβίδες των γερμανο-ιταλικών βομβαρδιστικών. Έντρομοι οι κάτοικοι δεν ήξεραν τη δρόμο να πάρουν ύστερα από την αιφνιδιαστική αυτή επίθεση απ τον αέρα. Οι επανειλημμένες εξορμήσεις των αεροπλάνων που αδειάζουν το θανατηφόρο φορτίο, συγκλονίζοντας τη γη κούρνιασαν κυριολεκτικά την ψυχική αντοχή των κατοίκων που έτρεχαν πανικόβλητοι προς το βουνό για να γλυτώσουν από τη κόλαση της φωτιάς και του σιδήρου.

Τα αεροπλάνα εξορμούσαν πέντε –πέντε κατά κύ-

ματα και με εκκωφαντικό βρυχηθμό σώριασαν σε άμορφες μάζες τα πέτρινα σπίτια των άμοιρων κατοίκων. Περισσότερες από τριάντα βόμβες των οχτακοσίων λιβρών γυάλιζαν στον πρωινό ήλιο και σφύριζαν δαιμονισμένα καθώς έσπερναν το θάνατο και την ερήμωση στο όμορφο χωριό. Γέμισε το χωριό από συντρίμια, κουρνιαχτό και καπνούς. Σύννεφα μαύρου καπνού στροβιλίζουν για ολόκληρες ώρες πάνω από τα χαλάσματα και αργά-αργά τις βραδινές ώρες ανεβαίνουν την πλαγιά προς το ριζό του βουνού που στάθηκε σωτήρας για το χωριό, αφήνοντας πίσω ανάγλυφη την εικόνα της καταστροφής. Ο τραγικός απολογισμός 14 νεκροί και πάνω από 30 τραυματίες. Λέλα Παπαδοπούλου Κόρη του λοχαγού του ΕΔΕΣ Κων/νου Παπαδοπούλου

Βασιλική σύζυγος Δημητρίου Σούσου  
Μαρία Θυγατέρα Δημητρίου Σούσου  
Γεώργιος Γιός Δημητρίου Σούσου  
Ευαγγελία Θυγατέρα Νικολάου Πλούμπη  
Μαγδαληνή Χήρα Θωμά Σόφη  
Γεώργιος Τσιμποκούκος Μόνιμος Αντάρτης  
Γεώργιος Μπιτχβάς Αντάρτης από την Άνω Καλεντίνη  
Γεώργιος Μπούρης Μόνιμος Αντάρτης από τα Λεπιανά.

Παπαχρήστος Θεοχάρης Ιερέας από την Ράμια  
Γεώργιος Καρανάσιος Γραμματέας Ειρηνοδικείου από την Θεσσαλία

Μαρία σύζυγος Γεώργιου Καρανάσιου  
Βούλα θυγατέρα Γεώργιου Καρανάσιου  
Νεκρός άγνωστων στοιχείων

Τούτο τον όμορφο Μάη ύστερα από 68 χρόνια που ο περήφανος λαός μας αμέριμνα συλλογιέται τα περασμένα και πλάθει όνειρα για τα μελλούμενα ως θυμηθούμε την στιγμή εκείνη της 5 Μάη. Ας προσπαθήσουμε να αγγίξουμε τις ψυχές που χάθηκαν για την ελευθερία.. Μπορεί να πέρασαν χρόνια όμως δεν μπορεί να σβηστεί από τους ανθρώπους του χωριού μας η μέρα εκείνη άλλωστε τα πειστήρια της τραγωδίας παραμένουν στην πλατεία μας.

Έχουμε χρέος να τιμούμε τα θύματα που έγιναν στάχτη και κάρβουνο για να μείνουν ζωντανό παράδειγμα και φωτεινή διδαχή στην πορεία του λαού μας. Να προσφέρουμε την ιστορία στους νέους στα παιδιά μας. Να τους προσφέρουμε την αλήθεια που αναπηδά από τα γεγονότα μόνο έτσι θα νιώσουν ότι είναι οι κληρονόμοι και οι συνεχιστές.

“Κι αν είναι να πεθάνουμε  
Για την Ελλάδα  
Θεία είναι η δάφνη  
Μια φορά κανείς πεθαίνει  
Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

## Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΥ

Όταν πριν 4 χρόνια ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βουργαρελίου αποφάσισε τη δημιουργία δυο χορευτικών συγκροτημάτων (παιδικό – ενήλικων) δημιούργησε πολλές ελπίδες και προσδοκίες. Και παρά το γεγονός ότι παιδικό χορευτικό δεν έγινε (ίσως ήταν πολύ φιλόδοξο σχέδιο) η απόφαση εκείνη δικαίωσε και τις ελπίδες και τις προσδοκίες. Όλα αυτά τα χρόνια το χορευτικό του χωριού μας εκπροσωπεί επάξια το χωριό μας σε κάθε εκδήλωση του πολιτιστικού Συλλόγου αλλά και σε κάθε άλλη εκδήλωση που καλείται να συμμετάσχει. Έτσι φέτος χόρεψε τους λεβέντικους και κλέφτικους χορούς στη επετειακή εκδήλωση στον Αη Γιώργη στις 24 Ιουλίου αλλά και στο πανηγύρι του Αη Λια στην πλατεία καθώς και στο πανηγύρι στην Κόκκινη Εκκλησιά. Άξιος και άξιοι συγχαρητηρίων οι συμμετέχοντες και οι συντελεστές για αυτό το αποτέλεσμα. Για την περίοδο που τώρα ξεκινάει νομίζω ότι πρέπει σαν στόχος του χορευτικού πρέπει να γίνει η συμμετοχή του στην κορυφαία ετήσια εκδήλωση της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος «Η Πίτα του Ηπειρώτη» που θα γίνει στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το πρώτο δεκαήμερο του Φεβρουαρίου 2012. Ο Σύλλογος Βουργαρελιωτών Αττικής θα βοηθήσει με κάθε μέσο στο μέτρο των δυνατοτήτων του μαζί βεβαίως και με τον Πολιτιστικό Σύλλογο για την όσο το δυνατό καλύτερη παρουσία του χορευτικού σε όποια εκδήλωση θα συμμετέχει.

Το ΔΣ του Συλλόγου

**ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ  
ΤΑΒΕΡΝΑ**

**ΠΛΟΥΜΠΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ**

**ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ**  
ΤΗΛ.: 26850 22110, ΟΙΚ. 22675  
6973 006532 - 6946 487295

**Δημήτρης Τάσιος**  
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

**ZAKYNTHOS**  
Αγ. Λαζάρου 21  
Τηλ.: 26950 25605, 6932 752514

**B&B DOORS** ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΓΚΑΡΑΖΟΠΟΡΤΕΣ

Γκαραζόπορτες σπαστές  
Γκαραζόπορτες μονοκόμματος  
Μοτέρ σφρόμενης καγκελόπορτας  
Μοτέρ ανοιγόμενης καγκελόπορτας  
Ρολά, Μοτέρ υποδαπέδια  
Μπάρες οδόφραξης, Αυτοματισμοί

**ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Β. - ΦΑΚΙΝΟΣ Β. Ο.Ε.**  
Υπαπαντίς & Μυτιλήνης, Αρτέμιδα, Αττικής, Τ.Κ.: 190 16  
Τηλ.: 22940 80554, 6979 808010-11 Fax: 22940 80564  
E-mail: info@bandbdoors.gr

Το Βουργαρέλι μάς περιμένει πάντα! Η επικοινωνία μαζί του και με τους ανθρώπους του μας αναζωογονεί!

## Βουργαρελιώτικα • Ηπειρωτικά & άλλα...

### ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

-Η Έκθεση βιβλίου σημείωσε για μια ακόμη χρονιά μεγάλη επιτυχία. Υπήρξε μια επιτύλαξη για την πορεία της, αφού μετά από πολλά χρόνια άλλαξε χώρο, αλλά φαίνεται πως το παλιό καφενείο έφερε γούρι. Η ανακαίνιση, έτσι όπως την επιμελήθηκε ο Βασίλης Σούσος, δημιούργησε μια ιδιαίτερα ζεστή γωνιά φιλοξενίας του βιβλίου. Η αίθουσα μαθαίνω ετοιμάζεται και για άλλες δράσεις πολιτισμού. Μπράβο!

-Ιδιαίτερα ευχάριστη έκπληξη μέσα στο καλοκαίρι υπήρξε η κυκλοφορία εντύπου των Συλλόγων της Κυψέλης. Πρόκειται για ένα καλαίσθητο, ενημερωτικό, ψυχαγωγικό, σύγχρονο και φρέσκο έντυπο, δημιουργία ανθρώπων με αγάπη και μεράκι για τον τόπο τους. Δεν μπορώ να παραβλέψω πως στο πρώτο κίβλας τεύχος στη στήλη Ιστορία γίνεται αναφορά στη μάχη του Βουργαρελίου (23/9/1824) αν και θα μπορούσε να γίνει, ένα αφιέρωμα στο Χώσεψιτη οπλαρχηγό της επανάστασης του 21 Μήτρο Κουτελιδα και της φάρας του. Η «Χώσεψη» θ' αντέξει στο χρόνο. Συγχαρητήρια στη συντακτική ομάδα.

- Η ιστοσελίδα του Πολιτιστικού Συλλόγου ([www.syllogos-vourgareliou.gr](http://www.syllogos-vourgareliou.gr)) απέσπασε (και συνεχίζει) θετικότερα σχόλια και πολλά συγχαρητήρια και αποδείχθηκε ιδιαίτερως χρήσιμη στην άμεση ενημέρωση για εκδηλώσεις και διάφορα δρώμενα στη διάρκεια του καλοκαιριού. Συνεχίζει με τον ίδιο ρυθμό και ο δείκτης προτίμησής της ολοένα κι ανεβαίνει.

- Μια νέα ποδοσφαιρική ομάδα δημιουργήθηκε στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων. Συμμετέχει στη β' τοπική κατηγορία. Πρόκειται για τον Αθλητικό Όμιλο Κεντρικών Τζουμέρκων. Προπονητής του Συλλόγου είναι ο κος Αθανάσιος Κολιοκώστας και γυμναστής ο κος Ηλίας Γεωργιάδης. Περισσότερα στο [www.kentrikontzoumerkou.gr](http://www.kentrikontzoumerkou.gr).

X.B.G.

### ΚΑΛΟΠΡΟΑΙΡΕΤΑ ΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

-Οραίο το καλντερίμι στο Βουργαρέλι και αναμφίβολα καλλίτερο απ' τη χιλιοσκαμμένη ασφάλτο. Σε πολλούς από εμάς θυμίζει το καλντερίμι των παιδικών μας χρόνων. Αν τελειωνε και στην ώρα του θα ήταν ακόμη καλλίτερο (με προϋπόθεση βέβαια να αρχιζε στην

ώρα του). Γιατί δεν ήταν και η ιδανικότερη εικόνα του χωριού εν μέσω τουριστικής περιόδου, λίθοι, πλίνθοι, κέραμοι...ατάκτως παρατημένα. Πέραν των αντικειμενικών δυσκολιών που επέφερε αυτή η κατάσταση πχ δυσκολία πρόσβασης στις βρύσες Αρχόντων και Κρυστάλλων των τουριστών αλλά και προμήθειας των καταστημάτων της πλατείας με τα αναγκαία για τη λειτουργία τους προϊόντα. Αντίστοιχα φαινόμενα μισοτελειωμένων (η μισοαρχινομένων) έργων είναι γνώριμα στο Βουργαρέλι κάθε καλοκαίρι. Πως αλλιώς θα διαπιστώσουν οι Αθηναίοι ότι γίνονται έργα στην περιφέρεια...

Ας ελπίσουμε πως δεν θα χρειαστεί να...στεργιστούμε άνθρωπο για να τελειώσει. Άλλωστε το αποτέλεσμα, από αισθητικής πλευράς, είναι όμορφο. Με τον πρώτο πάγο θα φανεί και πόσο στέρεο και σίγουρο είναι. Κάποιες πετρούλες, εδώ κι εκεί λίγο άτακτες τις βλέπω, δεν δείχνουν να έχουν διάθεση να παραμείνουν στη θέση τους. Και βέβαια ο Θεός να βάλει το χέρι του (που λέει ο λόγος) να μην προκύψει κάποια βλάβη σε ΔΕΗ, ΟΤΕ και ύδρευση κατά μήκος (η και πλάτος) του δρόμου και κάνει την εμφάνισή του κάποιο κομπρεσέρ!!!

X.B.G.

### ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

#### Λύκειο Βουργαρελίου

1) Χαντζηγιάννη Γεωργία: Εισήχθη στο τμήμα Φιλοσοφίας – Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

2) Μαρέτη Λαμπρινή – Νεκταρία: Εισήχθη στο Παιδαγωγικό Νηπιαγωγών Ιωαννίνων.

3) Πάνου Βασιλική: Εισήχθη στο τμήμα Πολ. Έργων Υποδομής στο ΤΕΙ Λάρισας.

4) Δήμος Βασίλειος: Εισήχθη στο τμήμα Ηλεκτρολογίας του ΤΕΙ Κοζάνης.

#### Εκτός Βουργαρελίου

1) Κούρτη Άννα του Βασιλείου: Εισήχθη στην Ιατρική Ιωαννίνων.

2) Πλεύρη Όλγα (κόρη Τηλέμαχου Πλεύρη) Εισήχθη στο Φυσικό της Πάτρας.

3) Πλεύρη Όλγα (κόρη του Δημήτρη Πλεύρη) Εισήχθη στη Νομική Θεσσαλονίκης.

4) Καίσαρ Κων/νος (γιος της Μαρίας Βρασι-

στα): Εισήχθη στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών Πάτρας.

5) Πάρις Αντωνίου (γιος Αποστόλη Β. Αντωνίου): Εισήχθη στη σχολή Πολιτικών Μηχανικών Βόλου.

Χαρά Βρατσίστα – Γκόγκου

### ΕΚΛΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 22 Οκτωβρίου 2011, ημέρα Σάββατο δεν υπήρχε απαρτία, γι' αυτό οι αρχαιρεσιακές εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του Πολιτιστικού Συλλόγου Βουργαρελίου, διευθύνσεως θητείας θα διενεργηθούν στις 29 Οκτωβρίου 2011, ημέρα Σάββατο και ώρα 10 π.μ. στο γραφείο του Συλλόγου.

Παρακαλούνται οι χωριανοί και οι φίλοι του Συλλόγου να εκδηλώσουν ενδιαφέρον έγκαιρα για τη συγκρότηση του ψηφοδελτίου των εκλογών και να συμμετέχουν σ' αυτό. Επίσης παρακαλούνται να προσέλθουν στην ψηφοφορία της 29ης Οκτωβρίου όσο το δυνατόν περισσότεροι, με σκοπό να παραμείνει ο Σύλλογος ενεργός, δραστήριος και δημιουργικός και να συνεχίσει το πολιτιστικό του έργο Ένα έργο που αναγνωρίζεται και επαινείται εδώ και 26 χρόνια.

Από το ΔΣ του Συλλόγου

Η εφημερίδα και ο Σύλλογος στηρίζονται στις δικές σας συνδρομές. Μπορείτε να τις στέλνετε και με επιταγή στη διεύθυνση: Εφημερίδα "ΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ" Φειδίου 18 106 78 Αθήνα

### ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βουργαρελίου ευχαριστεί για την προσφορά βιβλίων στη δανειστική Βιβλιοθήκη τον κο Χρήστο Παπαδόπουλο, την κα Χρύσα Τσουμάκα – Μπακούλα και την κα Αθηνά Κούρτη.

Το ΔΣ του Συλλόγου Βουργαρελιωτών Αττικής αισθάνεται την ανάγκη να επαινέσει και να ευχαριστήσει το Βασίλη Σούσο για την αποφασιστική συμβολή του για την ανακαίνιση του «Βακούφικου». Είναι βέβαιο ότι χωρίς την καθημερινή ακούραστη προσπάθεια του Βασίλη η έκθεση βιβλίου δεν θα μπορούσε να γίνει σ' αυτό το χώρο. Επίσης ευχαριστεί τον Παντελή Γιάννο για την προσφορά του στα ηλεκτρικά.

Η εφημερίδα μας στηρίζεται στους αναγνώστες της. Στείλτε μας τη συνεργασία σας!

**ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ**  
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΟΥΣΟΣ  
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡ. ΣΟΥΣΟΣ



ΚΗΦΙΣΙΑΣ 72 (Αγ. Τριάδα)  
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ  
ΤΗΛ.: 210 6982438  
ΚΙΝ.: 6974305426  
6972422536

e-mail: [sousos@yahoo.com](mailto:sousos@yahoo.com)

**ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ**  
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ  
ΔΩΜΑΤΙΑ

**ΚΩΝ/ΝΟΣ**  
**ΤΑΣΙΟΣ**  
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ.: 26850 22254

**ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ**  
**ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ**

Διπλώματα ερασιτεχνικά  
επαγγελματικά  
Επεκτάσεις Γ, Δ, Ε κατηγορίας



Τζαβέλλα 7  
47 100 ΑΡΤΑ

Τηλ.: 26810 21066  
Κιν.: 6977 049729

**ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ**  
3,5 στρέμματα  
ποτιστικό χωράφι  
στη θέση  
Παρασπώρια  
( Π. Μύλος).  
Τιμή 3.500 € .  
Τηλ. 6979 280 233  
(απόγευμα)

**Πανθώρα**  
ΟΡΕΙΝΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Ξενοδοχείο  
στο Βουργαρέλι  
Σταυρούλα Καραβασίλη  
Τηλ.: 26850 22111  
Κιν.: 6972 425591  
Fax: 26850 22251  
e-mail:  
[info@panthoron.gr](mailto:info@panthoron.gr)  
[www.panthoron.gr](http://www.panthoron.gr)

**ΣΟΦΙΑ ΚΩΝ.**  
**ΓΟΥΣΙΑ**

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

**ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ**  
**Τ.Κ. 47045**

**ΤΗΛ. ΓΡΑΦΕΙΟΥ:**  
**26850 22644**  
**ΚΙΝ.: 6972 194054**

**VILLA ELIA**

**ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ**  
Άγιος Ιωάννης - Φρύνη - Λευκάδα

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ - ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΕΣ - ΔΩΜΑΤΙΑ  
ΤΗΛ.: 26450 24397 - Fax: 26450 26019  
e-mail: [tyrologos@villaaelia.gr](mailto:tyrologos@villaaelia.gr)  
[www.villaaelia.gr](http://www.villaaelia.gr)

